

Kraj, którego nie ma

Країна, якої немає

Та виставка то подорож śladami kultury materialnej i duchowej, śladami nieistniejących miejscowości, świątyń i społeczeństw, śladami okrucieństw wojny i totalitaryzmów.

Ця виставка – це подорож śladami materialnej i duchowej kultury, śladami znikлих місцевостей, святинь і суспільних груп, śladami жахів війни та тоталітарних режимів.

16 stycznia w Galerii Sztuki Wołyńskiej Organizacji Związków Plastyków Ukrainy w Łucku została otwarta wystawa przygotowana przez Instytut Pamięci Narodowej w Warszawie «Rzeczpospolita utracona». Do zgromadzonych przemówił Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku Beata Brzywczy. Swoje wystąpienie rozpoczęła od słów wiersza Zbigniewa Herberta «Raport z oblężonego miasta». Zwróciła także uwagę na to, że początek II wojny światowej stał się początkiem trwałego procesu niszczenia Rzeczypospolitej Polskiej. Państwo to doznało zniszczeń terytorialnych, gospodarczych, etnicznych, kulturowych, duchowych, politycznych i społecznych. Skali tych zniszczeń, które doznała Polska do dziś nie sposób oszacować.

Konsul Krzysztof Sawicki powiedział, że otwarcie wystawy nieprzypadkowo odbyło się właśnie 16 stycznia, w przededniu smutnej rocznicy. Przypomniał, że Armia Radziecka, która w ciągu kilku miesięcy stała na prawym brzegu Wisły w oczekiwaniu aż Niemcy zniszczą Warszawę, 17 stycznia weszła do centrum polskiej stolicy. Konsul zwrócił uwagę widzów na przejmujące grozą dane statystyczne podane na

planszach wystawowych.

Np. na jednej z plansz podano informację o tym, że łączna suma strat materialnych Rzeczypospolitej Polskiej poniesionych w wyniku II wojny światowej została oszacowana w 1947 roku na ok. 50 mld dolarów (według wartości z 1939 r.), co stanowiło ok. 38 proc. majątku narodowego. Organizatorzy wystawy zaznaczają, że suma ta była jednak niepełna, ponieważ nie obejmowała strat poniesionych przez Polskę na Kresach, utraconych na rzecz Związku Radzieckiego, jak również poniesionych przez samych obywateli.

«W wyniku bezpośrednich działań wojennych i grabieży przez okupantów, polskie archiwa i zbiory prywatne, zostały pozbawione – według szacunkowych danych – 5 mln jednostek archiwalnych. Straty architektury oszacowane zostały na 43 proc., w tym 7535 budynków zniszczonych w całości (23 budowle romańskie, 1937 gotyckich, 811 renesansowych oraz 3800 barokowych i rokokowych), 11932 zniszczono w 50 lub więcej proc. Zniszczeniu uległo ponadto kilkadziesiąt cennych pomników» – czytamy na jednej z wystawowych plansz.

16 stycznia w Galerii sztuki Wołyńskiej organizacji nacjonalistycznej spółki художників України в Луцьку відкрили виставку польського Інституту національної пам'яті «Втрачена Річ Посполита». До присутніх промовила Генеральний консул РП у Луцьку Беата Бжівчи. Свій виступ вона розпочала зі слів вірша Збігнева Герберта «Raport z otoczonego miasta» та зазначила, що початок Другoї світової війни став початком тривалого процесу знищення Речі Посполитої. Цю державу нищили в територіальному, етнічному, культурному, духовному, політичному та суспільному планах. Масштаби руйнувань, яких зазнала Польща, й донині важко оцінити.

Консул Кшиштоф Савицький розповів, що відкриття виставки невідомо відбулося 16 січня, напередодні сумної річниці. Він нагадав присутнім, що Радянська Армія, яка протягом кількох місяців стояла на правому березі Вісли, очікуючи, доки німці зруйнують Варшаву, 17 січня увійшла в центр польської столиці. Консул також звернув увагу присутніх на приголомшливу статистику, подану на виставкових стендах.

Наприклад, на одному зі

стендів працівники польського Інституту національної пам'яті подали інформацію про те, що загальна сума матеріальних втрат, яких зазнала Польща внаслідок Другої світової війни, згідно з підрахунками, здійсненими в 1947 р., становила близько 50 млрд dolarów (відповідно до ціни долара в 1939 р.). Це близько 38 % національного багатства. Проте організатори виставки зазначають, що ця сума була неповною, оскільки не враховувала втрат, яких Польща зазнала на колишніх східних територіях, так званих Кресах, які після війни відійшли до СРСР, а також втрат, яких зазнало населення.

«У результаті безпосередніх воєнних дій і грабежів, здійснених окупантами, польські архіви та приватні колекції, згідно з підрахунками, втратили 5 млн архівних одиниць. Втрати архітектури становили 43 %, у тому числі 7535 будівель знищено повністю (23 романських споруди, 1937 готичних, 811 у стилі ренесансу та 3800 у стилях бароко та рококо). 11932 будинків знищено на 50 % і більше. Знищено було також кілька сотень цінних пам'яток», – читаємо на одному з виставкових стендів.

Виставку створили 5 років тому з нагоди 65-річчя закін-

Пам'яті жертв Голодомору

Pamięci ofiar Wielkiego Głodu

сторінка 4

Може статися всюди

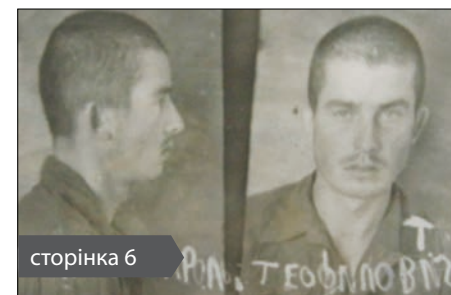
Może się zdarzyć wszędzie

сторінка 5

Критикував тих, хто симпатизував радянській владі

Krytykował tych, którzy wspierali władze radzieckie

сторінка 6

Олімпіада з польської мови та літератури в Луцьку

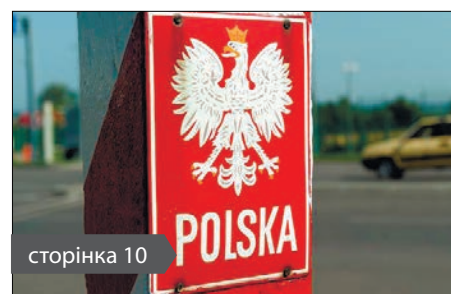
Olimpiada Literatury i Języka Polskiego w Łucku

сторінка 7

Жоден українець не отримав статусу біженця

Ani jeden Ukrainiec nie otrzymał statusu uchodźcy

сторінка 10

Premier Polski z wizytą na Ukrainie

Прем'єр-міністр Польщі відвідала Україну

Polska udzieli Ukrainie kredytu w wysokości 100 milionów euro. Pieniądze mają być przeznaczone na odbudowę Donbasu i wspieranie reform. Kredyt zostanie rozłożony na 10 lat. Ustalenia te zapadły podczas wizyty w Kijowie Ewy Kopacz.

– To bardzo konkretne wsparcie małego i średniego biznesu na Ukrainie, to jest też ogromne wsparcie całej gospodarki ukraińskiej – ocenił polską deklarację premier Arsenij Jaceniuk.

Polskie Ministerstwo Finansów wyjaśniło, że warunki kredytu zostaną wypracowane między ministrami finansów. Przyjmie on postać pomocy związanej, zgodnie z zasadami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, na realizację priorytetowych dla Ukrainy reform modernizujących państwo i zbliżających je do Unii Europejskiej. Zdaniem resortu finansów, udzielenie kredytu stworzy także możliwości dla polskich przedsiębiorców do udziału w realizacji projektów na Ukrainie.

Specjalny koordynator

Ewa Kopacz zapowiedziała, że w ciągu kilku najbliższych dni zostanie powołany pełnomocnik rządu ds. koordynacji działań dotyczących pomocy dla Ukrainy.

– Wszyscy wiemy, i obie strony zgodziły się, że czas ma szczególne znaczenie, czas dotyczący wprowadzenia nowych reform – powiedziała Kopacz na wspólnej konferencji prasowej z szefem ukraińskiego rządu Arsenijem Jaceniukiem.

Szefowa polskiego rządu podkreśliła jednocześnie, że wiadomo jak ważne są inwestycje gospodarcze, ale «najważniejsze są inwestycje w przyszłość naszych społeczeństw». – W rozmowach z panem premierem uzgodniliśmy, że będziemy dążyć do wzmocnienia więzi między naszymi narodami, zwłaszcza w młodym pokoleniu. Powołamy w przyszłości Polsko-Ukraińską Radę Wymiany Młodzieży, o to zabiegałam jeszcze będąc marszałkiem polskiego parlamentu – powiedziała Kopacz.

Podkreśliła, że wymiana młodzieży to najlepsza inwestycja na przyszłość. – Przedstawiliśmy również naszym partnerom ukraińskim rozszerzony program stypendialny. Rozszerzamy naszą ofertę o wsparcie stypendialne dla ok. 500 studentów w roku 2015 – dodała polska premier.

Współpraca energetyczna

Szef ukraińskiego rządu Arsenij Jaceniuk poinformował, że między ukraińską firmą Naftohaz i polską Gaz-System została podpisana umowa dotycząca budowy interkonektora, który pozwoli transportować na Ukrainę gaz z terminalu LNG w Świnoujściu.

– Chcę podkreślić, że chodzi tutaj nie o rewers rosyjskiego gazu, lecz o dostawę gazu z terminalu LNG w Świnoujściu i Kłajpedzie – mówił Jaceniuk podczas konferencji po spotkaniu z polską premier. Dodał, że interkonektor umożliwi rocznie dostawę 10 mld metrów sześciennych gazu na Ukrainę.

Ukraina planuje też zmodernizować swoje elektrociepłownie, aby mogły wykorzystywać polski węgiel. Na ten cel mogą być wykorzystane pieniądze z kredytu. Do kwestii tej odniósł się na antenie Polsat News minister pracy i polityki społecznej Władysław Kosiniak-Kamysz. Powiedział, że pełnomocnik rządu odpowiedzialny za górnictwo węgla kamiennego w Polsce Wojciech Kowalczyk «w jak najszybszym czasie» ma spotkać się z ministrem ds. energii Ukrainy i uzgadniać możliwości sprzedaży polskiego węgla na Ukrainę.

Konsultacje międzyrządowe

Konsultacje premierów poprzedziły rozmowy szefów poszczególnych ministerstw obu państw. Razem z szefową rządu do stolicy Ukrainy polecieli ministrowie: finansów Mateusz Szczurek, edukacji Joanna Kluzik-Rostowska, nauki i szkolnictwa wyższego Lena Kolarska-Bobińska, kultury i dziedzictwa narodowego Małgorzata Omiłanowska, infrastruktury i rozwoju Maria Wasiak, a także reprezentanci resortów obrony narodowej oraz gospodarki.

Do Kijowa udali się również szefowie: NIK – Krzysztof Kwiatkowski i CBA – Paweł Wojtunik.

– Ze mną przyjechali ministrowie konstytucyjni, ci którzy rozmawiali ze swoimi odpowiednikami i omówili bardzo konkretne projekty współpracy – mówiła polska premier. Oceniła, że ta formuła jest «podniesieniem naszych strategicznych relacji na zdecydowanie wyższy poziom». Kopacz zaznaczyła, że takie konsultacje mają służyć rozwijaniu dwustronnej współpracy i pomocy Ukrainie w jej dążeniu do przeprowadzenia reform i integracji z UE.

Польща надасть Україні кредит у розмірі 100 млн євро. Гроші мають бути призначені на відбудову Донбасу та підтримку реформ. Кредит нададуть на 10 років. Таке рішення було прийняте під час візиту Еви Копач у Києві.

розширену стипендію програму. Ми розширюємо нашу пропозицію стипендію підтримки для приблизно 500 студентів у 2015 році», – додала Прем'єр-міністр Польщі.

Енергетична співпраця

Керівник українського уряду Арсеній Яценюк повідомив, що між українською фірмою «Нафтогаз» та польською «Gaz-System» було укладено договір щодо будівництва з'єднувальної лінії, що дозволить транспортувати в Україну газ із терміналу у Свіноуйсці.

«Хочу підкреслити, що мова йде не про реверс російського газу, а про поставку газу з терміналів у Свіноуйсці та Клайпеді», – сказав Яценюк під час прес-конференції, проведеної після зустрічі з Прем'єр-міністром Польщі. Він також додав, що з'єднувальна лінія дозволить щорічно постачати 10 млрд кубічних метрів газу в Україну.

Україна планує також модернізувати свої теплоелектростанції, щоб на них можна було використовувати польське вугілля. На ці потреби можуть бути використані кредитні гроші. Із цього приводу в ефірі «Polsat News» висловився міністр праці та суспільної політики Владислав Косіняк-Каміш. Він сказав, що Войцех Ковальчик, уповноважений уряду щодо видобутку кам'яного вугілля в Польщі, «у найкоротший термін» має зустрітись з міністром енергетики України й узгодити можливості продажу польського вугілля в Україні.

Міжнародні консультації

Перед консультаціями прем'єр-міністрів відбулися розмови керівників відповідних міністерств обох держав. Разом із керівником польського уряду до столиці України прилетіли міністр фінансів Матеуш Щурек, міністр освіти Йоанна Клузік-Ростовська, міністр науки та вищої школи Лена Колярська-Бобінська, міністр культури та національної спадщини Малгожата Омілановська, міністр інфраструктури та розвитку Марія Васяк, а також представники відомств національної оборони та економіки.

До Києва прибули керівники Найвищої палати контролю Кшиштоф Квятковський та Центрального антикорупційного бюро Павел Войтунік.

«Зі мною приїхали конституційні міністри, ті, хто розмовляв зі своїми колегами з відповідних відомств. Вони обговорили багато конкретних проектів щодо співпраці», – розповіла Прем'єр-міністр Польщі. Вона оцінила, що така формула – це «переведення наших стратегічних відносин на абсолютно вищий рівень». Копач зазначила, що такі консультації повинні слугувати розвитку двосторонньої співпраці та допомогти Україні в її прагненні провести реформи та інтегруватися з ЄС.

Запрошення на урочистості з нагоди визволення «Аушвіца»

Прем'єр-міністр Ева Копач зустрілася також із Президентом України. У ході розмови з Петром Порошенком вона висловила надію, що він приїде до Польщі на відзначення 70-річчя звільнення концентраційного табору «Аушвіц-Біркенау». Додав, що Польща готова прийняти на цього річчя урочистостях солдатів, котрі воювали в складі І українського фронту та брали участь у визволенні табору.

Однорічний візит Копач у Києві – це перший за понад 3,5 року візит керівника польського уряду в Україну. У квітні 2011 року Дональд Туск відвідав Київ та розмовляв із тодішніми Прем'єр-міністром Миколою Азаровим та президентом Віктором Януковичем про підготовку до Євро-2012, європейські прагнення України та питання енергетичної безпеки.

Перед зустріччю з керівником українського уряду Арсенієм Яценюком та президентом Петром Порошенком Ева Копач поклала квіти на місці вшанування жертв протестів на Майдані.

Джерело: www.polskieradio.pl
Фото із сайту www.premier.gov.pl

Запрошення на обходи визволення Аушвіц

Прем'єр Ева Копач зустрілася також з президентом України. В часі розмови з Порошенком виразила надію, що приїде до Польщі на обходи 70. rocznicy wyzwolenia obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau. Додав, że Polska jest gotowa przyjąć na tych uroczystościach żołnierzy, którzy walczyli w ramach I Frontu Ukraińskiego i brali udział w wyzwoleniu obozu.

Однорічний візит Копач у Києві – це перший за понад три роки візит керівника польського уряду в Україну. У квітні 2011 року Дональд Туск відвідав Київ і розмовляв з тодішнім прем'єром Миколою Азаровим та президентом Віктором Януковичем про підготовку до Євро-2012, європейські прагнення України та питання енергетичної безпеки.

Перед зустріччю з керівником українського уряду Арсенієм Яценюком та президентом Петром Порошенком Ева Копач поклала квіти в місці пам'яті жертв протестів на київському Майдані.

Зрідло: www.polskieradio.pl
Здjęcia: www.premier.gov.pl

ських підприємців, які зможуть взяти участь у реалізації проектів в Україні.

Спеціальний координатор

Ева Копач пообіцяла, що впродовж кількох найближчих днів буде призначена уповноважена особа від уряду в справах координації дій щодо допомоги Україні.

«Усі ми знаємо, й обидві сторони з цим погодилися, що час має особливе значення, час, який стосується впровадження нових реформ», – заявила Копач на спільній прес-конференції з керівником українського уряду Арсенієм Яценюком.

Прем'єр-міністр Польщі одночасно підкреслила, що відомо наскільки важливі економічні інвестиції, проте «найважливішими є інвестиції в майбутнє наших суспільств». «У розмовах із Прем'єр-міністром України ми узгодили, що будемо прагнути зміцнити зв'язки між нашими народами, особливо між представниками молодшого покоління. У майбутньому ми створимо Польсько-українську раду обміну молоддю. Я прагнула цього ще коли була маршалком польського парламенту», – сказала Копач.

Вона підкреслила, що обмін молоддю – це найкраща інвестиція в майбутнє. «Ми також представили нашим українським партнерам

Ani jeden Ukrainiec nie otrzymał statusu uchodźcy w 2014 roku

Жоден українець не отримав статусу біженця у 2014 році

Ani jeden obywatel Ukrainy nie otrzymał statusu uchodźcy w Polsce w 2014 r., chociaż takie wnioski złożyło ponad 2 tys. osób – wynika z raportu Urzędu do Spraw Cudzoziemców. MSW podkreśla, że każda sprawa jest rozpatrywana indywidualnie.

Głównym powodem wzrostu zainteresowania ochroną międzynarodową jest trwający na wschodzie Ukrainy konflikt z prorosyjskimi separatystami. Restrykcyjne procedury w tym zakresie wynikają m.in. z Konwencji Genewskiej. Stanowi ona, że osoba starająca się o status uchodźcy musi wykazać uzasadnioną obawę przed prześladowaniami i nie móc uzyskać schronienia w innych częściach swojego kraju. Właśnie tego drugiego warunku nie spełniają Ukraińcy – wynika z informacji UdSC.

W zeszłym roku Urząd udzielił w sumie ochrony 727 cudzoziemcom z różnych krajów. Z tego 262 osoby otrzymały status uchodźcy. Blisko 2 tys. osób uzyskało decyzję negatywną, a 5,5 tys. spraw umorzono (zwykle ze względu na brak zainteresowania cudzoziemca kontynuacją sprawy).

Cudzoziemcy zza naszej wschodniej granicy byli drugą (po obywatelach Rosji narodowości czeczeńskiej) najliczniejszą grupą, która złożyła wnioski o nadanie statusu uchodźcy. Jednak żaden z nich nie otrzymał tej formy ochrony. Wydano jedynie kilkanaście decyzji o udzieleniu ochrony uzupełniającej i zgody na pobyt tolerowany.

Jak wynika z danych UdSC, większość cudzoziemców przybywających do Polski z Ukrainy decydowała się jednak nie na złożenie wniosku o status uchodźcy, ale na legalizację pobytu umożliwiającą podjęcie pracy i utrzymanie rodziny. Ukraińcy złożyli ponad 28 tys. takich wniosków, co stanowi 44 proc. wszystkich wniosków w sprawach o legalizację pobytu. Z kolei obywatele Ukrainy, którzy przez wiele lat przebywali w Polsce na podstawie zezwoleń na pobyt czasowy, zdecydowali się na pozostanie w naszym kraju na stałe.

Na potrzebę szczególnej ochrony obywateli Ukrainy zwracają uwagę organizacje pozarządowe. Jak podkreśla Helsińska Fundacja Praw Człowieka, w czasie, gdy polskie władze aktywnie udzielają ochrony osobom polskiego pochodzenia ze wschodniej Ukrainy, to jednocześnie odmawiają ochrony innym obywatelom Ukrainy, którzy także uciekli przed konfliktem zbrojnym.

Prezesa HFPC Danuta Przywara w liście do szefowej MSW Teresy Piotrowskiej zaapelowała o

humanitarne traktowanie wszystkich obywateli Ukrainy, którzy opuścili swój kraj w obawie przed walkami, niezależnie od ich pochodzenia.

Szefowa Fundacji przypomniała, że w połowie stycznia z inicjatywy polskich władz przeprowadzona została ewakuacja 178 obywateli Ukrainy polskiego pochodzenia z terenów kontrolowanych przez separatystów. «Biorąc pod uwagę ten humanitarny gest, chcę zwrócić pani uwagę na sytuację innych obywateli Ukrainy, którzy zwrócili się do polskich władz z wnioskami o ochronę» – napisała Przywara do Piotrowskiej.

Podkreśliła, że wśród Ukraińców, którzy złożyli wnioski o status uchodźcy, są osoby, które uciekły z obszarów objętych walkami lub zaanektowanych przez Rosję. «Część z tych osób, m.in. Tatarzy krymscy, a także osoby o polskim pochodzeniu, przyjechała do Polski zachęcona deklaracjami przedstawicieli polskich władz o chęci pomocy osobom dotkniętym skutkami konfliktu na Ukrainie» – napisała Przywara.

Jak podkreśla HFPC, organy decydujące o przyznaniu ochrony powinny zbadać, czy po przesiedleniu wewnątrz tego samego kraju dana osoba będzie miała zapewnione mieszkanie, środki do życia i dostęp do podstawowych usług. – Jeśli okaże się, że potrzeby te nie mogą zostać zapewnione, wówczas nie można uzasadnić decyzji odmawiającej udzielenia ochrony możliwością wewnętrznego przesiedlenia – podkreśla HFPC.

Poproszona o komentarz do listu HFPC rzeczniczka MSW Małgorzata Woźniak potwierdziła, że wpłynął on do resortu spraw wewnętrznych. – Jest przygotowywana odpowiedź dla Fundacji Helsińskiej – powiedziała PAP.

MSW i UdSC zapewniają, że wzrost liczby obywateli Ukrainy zainteresowanych statusem uchodźcy jest stale monitorowany, a ich sprawy są rozpatrywane indywidualnie. Osobom ubiegającym się o taki status przysługuje pomoc socjalna i opieka medyczna w dwóch ośrodkach recepcyjnych: w Białej Podlaskiej lub Dębaku k. Warszawy. Przysługuje im także prawo podejmowania pracy w przypadku, jeżeli postępowanie uchodźcze w pierwszej instancji trwa dłużej niż 6 miesięcy.

Źródło: www.rp.pl

Жоден громадянин України не отримав статусу біженця в Польщі у 2014 р., хоча такі прохання подали понад 2 тис. осіб. Про це йдеться у звіті польського Управління у справах іноземців. МВС Польщі підкреслює, що кожна справа розглядається індивідуально.

Головна причина збільшення зацікавлення міжнародним захистом – конфлікт із проросійськими сепаратистами на сході України. Процедура надання статусу біженця описана в Женевській конвенції. Вона передбачає, що особа, котра претендує на такий статус, повинна обґрунтувати свої побоювання про переслідування, а також не може отримати захисту в інших регіонах своєї країни. Саме під цю другу умову, як впливає з інформації Управління у справах іноземців, не підпадають українці.

У минулому році управління надало захист 727 іноземцям із різних країн. Із них 262 особи отримали статус біженця. Приблизно 2 тис. осіб отримали негативну відповідь, а розгляд 5,5 тис. справ було припинено (як правило, у зв'язку із відсутністю зацікавлення іноземця продовженням розгляду його справи).

Українці були другою (після громадян Росії чеченської національності) за чисельністю групою, що подавала прохання про надання статусу біженця. Проте жоден із них не отримав такої форми охорони. Прийнято лише кільканадцять рішень щодо надання додаткового захисту і згоди на перебування.

Як свідчать дані Управління у справах іноземців, більшість осіб, котрі прибувають до Польщі з України, вирішила все ж не подавати заяви про статус біженця, а легалізувати своє перебування, що дозволить працевлаштуватися й утримувати сім'ю. Українці подали понад 28 тис. таких заяв, що становить 44 % від усіх заяв щодо легалізації перебування. У свою чергу, громадяни України, котрі впродовж багатьох років перебували в Польщі на основі дозволів на тимчасове перебування, вирішили залишитися в цій країні на постійне проживання.

На потребу особливого захисту громадян України звертають увагу неурядові організації. Як підкреслює Гельсінська група з прав людини, у той час, коли польська влада активно надає захист особам польського походження зі східної України, вона одночасно відмовляє в наданні захисту іншим громадянам України, котрі також утекли від збройного конфлікту.

Голова групи Данута Пшивара в листі до керівника МВС Терези Пьотровської звернула увагу на дотримання гуманного ставлення до всіх громадян України, котрі залишили свою

країну, побоюючись сутичок, незалежно від їхнього походження.

Керівник групи нагадала, що в середині січня з ініціативи польських властей було проведено евакуацію 178 громадян України польського походження з території, яку контролюють сепаратисти. «Беручи до уваги цей гуманний жест, хочу звернути Вашу увагу на становище інших громадян України, котрі звернулися до польських властей із заявами про захист», – написала Пшивара до Пьотровської.

Вона підкреслила, що серед українців, котрі подали заяви про статус біженця, є особи, котрі втекли з територій, охоплених війною чи анексованих Росією. «Частина з цих осіб, наприклад, кримські татари, а також особи польського походження, приїхали до Польщі, тому що їх заохотили заяви представників польських властей про бажання допомогти людям, котрих торкнувся конфлікт в Україні», – написала Пшивара.

Як зазначає Гельсінська група з прав людини, органи, які приймають рішення про надання захисту, повинні перевірити, чи після переселення в межах країни цій особі забезпечать помешкання, кошти для проживання і доступ до основних послуг. «Якщо виявиться, що ці потреби не можуть бути забезпечені, то не можна аргументувати рішення щодо відмови в наданні захисту у зв'язку з можливістю внутрішнього переселення», – підкреслює Гельсінська група з прав людини.

Коментуючи лист від групи, прес-секретар МВС Малгожата Возняк підтвердила, що він потрапив до відомства внутрішніх справ. «Готується відповідь для Гельсінської групи», – сказала вона для Польської агенції преси.

МВС та Управління у справах іноземців запевнили, що постійно моніторять зростання кількості громадян України, зацікавлених статусом біженця, а кожна їхня справа розглядається індивідуально. Особам, котрі претендують на такий статус, передбачене надання соціальної та медичної допомоги у двох осередках: у Білій Підлясці та Дембаку біля Варшави. Вони також мають право на працевлаштування, якщо розгляд заяви про надання статусу біженця в першій інстанції триває довше, ніж 6 місяців.

Джерело: www.rp.pl

Z okupowanego Krymu pozbywają się katolików

Działał 18 lat, teraz okazał się «nielegalny». Na Krymie zamknięto jedyny klasztor rzymskokatolicki. O przetrwanie walczy parafia.

Niewielki klasztor powstał w roku 1997 w Symferopolu, aby pomóc w działalności duszpasterskiej. Pomagali go zakładać franciszkanie.

Jednak w listopadzie rosyjskie władze półwyspu odmówiły prawa pobytu trzem siostronom zakonnym, które wcześniej przyjechały na Krym z innych części Ukrainy oraz z Polski. Wszystkie opuściły Krym pod koniec ub. roku. Miesiąc później na wyjazd zmuszono księdza, opiekującego się miejscową parafią.

– W Symferopolu pozostał tylko jeden duchowny, który pełni służbę w parafii katolickiej.

Teraz musi robić wszystko sam – poinformował kanclerz diecezji odesko-symferopolskiej Krzysztof Kontek.

Przedstawiciele Federalnej Służby Migracyjnej wyjaśniają, że jedynie oficjalnie zarejestrowane wspólnoty religijne mają prawo do zapraszania obywateli państw trzecich, a na Krymie jak dotąd żadna z takich wspólnot nie została zarejestrowana zgodnie z rosyjskim prawem. Dlatego też, cudzoziemcy nie mogą zalegalizować pobytu, którego celem byłoby pełnienie posługi kapłańskiej.

Kresy24.pl

В окупованому Криму позбужаються католиків

Діяв протягом 18 років, а тепер виявився «нелегальним». У Криму закрили єдиний римо-католицький монастир. Парафія бореться за виживання.

Невеликий монастир з'явився в Сімферополі в 1997 р., щоб допомогти в пастирській діяльності. Сприяли його заснуванню францискани.

Однак у листопаді російська влада півострова відмовила в праві на перебування трьом монахиням, які раніше приїхали в Крим з інших регіонів України та з Польщі. Вони покинули півострів у кінці минулого року. Через місяць був змушений виїхати і ксьондз, який опікувався місцевою парафією.

– У Сімферополі залишився лише один священик, який служить у католицькій парафії.

Тепер він мусить усе робити сам, – повідомив канцлер Одесько-симферопольської дієцезії о. Кшиштоф Контек.

Представники Федеральної міграційної служби пояснюють, що лише офіційно зареєстровані релігійні спільноти мають право запрошувати громадян третіх держав, а в Криму станом на сьогоднішній день жодна з таких спільнот не була зареєстрована згідно з російським законодавством. Тому іноземці, метою яких є виконання обов'язків священика, не можуть легалізувати своє перебування.

Kresy24.pl

W Lublinie odsłonięto pomnik ofiar Wielkiego Głodu

У Любліні відкрито пам'ятник жертвам Голодомору

Pomnik ofiar Wielkiego Głodu stanął w Lublinie obok prawosławnej cerkwi przy ul. Ruskiej. W uroczystościach wziął udział ambasador Ukrainy w Polsce, Andrij Deszczyca.

Ambasador Ukrainy w Polsce Andrij Deszczyca podkreślił, że odsłonięcie pomnika w Dzień Jedności i Wolności Ukrainy, który 22 stycznia świętują Ukraińcy, ma symboliczną wymowę i przypomina nie tylko o ofiarach Wielkiego Głodu, ale też o tych, którzy ginęli walcząc o niepodległość Ukrainy i teraz walczą na wschodzie Ukrainy.

«Odsłaniamy ten pomnik w Polsce, razem z naszymi partnerami i przyjaciółmi z Polski. Ważne, żeby w tym symbolicznym dniu pamiętać o tym, abyśmy wspólnie, razem pracowali i żyli pokojowo we wspólnym europejskim domu. Mam nadzieję, że ta dobra współpraca między polskim i ukraińskim narodem zrodzi jeszcze wiele bardzo dobrych inicjatyw» – powiedział Deszczyca.

W uroczystości udział wzięli przedstawiciele władz miasta i województwa, a także ukraińskich miast partnerskich Lublina m.in. ze Lwowa, Łucka, Iwanofrakowska.

Pomnik powstał z inicjatywy Stowarzyszenia Wspólne Korzenie (zajmującego się podtrzymywaniem więzi z Polakami, których los i historia wykluczyły z granic naszego kraju) we współpracy m.in. z Towarzystwem Ukraińskim w Lublinie, byłym już konsulem generalnym Ukrainy w Lublinie Iwanem Hrycakiem oraz władzami miasta Lublin.

Pomnik ma formę bryły z kamienia, na której wyryto w językach ukraińskim i polskim napis: «Pamięci milionów ofiar Wielkiego Głodu (Holodomoru) na Ukrainie 1932-1933 – Ukraińców, a także Polaków i innych narodów, którzy stracili życie w wyniku zbrodni dokonanej przez reżim sowiecki. Mieszkańcy Lublina».

«W Lublinie, mieście wielu kultur, wielu narodowości i religii powinien być taki pomnik» – powiedział PAP prezes Stowarzyszenia Wspólne Korzenie Zbigniew Wojciechowski.

Podkreślił, że według szacunków historyków w czasie Wielkiego Głodu zmarło od 40 do 100 tys. Polaków. «Szacunki są niepełne m.in. dlatego, że w wielu miejscach za przyznanie się

do polskości groziła zsyłka na Sybir» – zaznaczył.

Pomnik postawiono obok katedry prawosławnej katedralnej pw. Przemienienia Pańskiego w Lublinie, niedaleko skweru Tarasa Szewczenki. W trakcie uroczystości minutą ciszy uczczono także ofiary, które zginęły podczas konfliktu zbrojnego na Wschodniej Ukrainie.

Inicjator budowy pomnika – Zbigniew Wojciechowski ze Stowarzyszenia Wspólne Korzenie – został odznaczony przez cerkiew prawosławną. Wyróżnienie zostało mu przyznane za pracę na rzecz budowania dobrych relacji polsko-ukraińskich i wieloletnie starania o powstanie pomnika w Lublinie.

Na podstawie: pap.pl, lublin.tvp.pl,
Zdjęcie: www.lutskrada.gov.ua

Біля православної церкви на вулиці Руська в Любліні відкрили пам'ятник жертвам Голодомору. В урочистостях взяв участь посол України у Польщі Андрій Дешиця.

Посол України у Польщі Андрій Дешиця підкреслив, що відкриття пам'ятника в День Соборності і Свободи України, який відзначають 22 січня, має символічне значення та нагадує не лише про жертви Голодомору, але й про тих, хто загинув у боротьбі за незалежність України й зараз бореться на сході держави.

В урочистостях взяли участь представники влади Любліна та Люблінського воєводства, а також українських міст-партнерів – Львова, Луцька, Івано-Франківська.

Пам'ятник поставили з ініціативи товариства «Спільне коріння», що займається підтримкою зв'язків із поляками, яких доля та історія змусили опинитися за межами Польщі, у співпраці з Українським товариством у Любліні, колишнім Генеральним консулом України в Любліні Іваном Грицаком та владою міста Люблін.

Пам'ятник має форму брили з каменю, на якій українською та польською мовами вирізьблено надпис: «Пам'яті мільйонів жертв голоду (Голодомору) в Україні 1932–1933 – українців, поляків та інших народів, які загинули в результаті геноциду, спричиненого радянським режимом. Мешканці міста Люблін».

«У Любліні, місті багатьох культур, народів та релігій, повинен бути такий пам'ятник», – сказав Польській агенції преси голова товариства «Спільне коріння» Збігнев Войцеховський.

Він підкреслив, що за оцінками істориків під час Голодомору загинуло від 40 до 100 тис. поляків: «Дані неповні, зокрема, тому, що в деяких місцях за демонстрацію приналежності до польського народу загрожувало заслання в Сибір».

Пам'ятник було встановлено біля православної церкви Преображення Господнього в Любліні, неподалік від скверу Тараса Шевченка. Під час урочистості присутні вшанували хвилиною мовчання тих, хто загинув протягом збройного конфлікту на сході України.

Ініціатор спорудження пам'ятника – Збігнев Войцеховський із товариства «Спільне коріння» – отримав відзнаку від православної церкви. Нагороду вручили за внесок у формування добрих польсько-українських відносин та багаторічні старання про встановлення пам'ятника в Любліні.

На основі: pap.pl, lublin.tvp.pl
Фото: www.lutskrada.gov.ua

W Równem modlono się o jedność cerkwi i pokój

Co roku po świętach Bożego Narodzenia kościół rzymskokatolicki w Równem zaprasza przedstawicieli różnych wyznań na wspólną modlitwę. O tegorocznej modlitwie poinformowali dziennikarze Telewizji Rówieńskiej.

W tym roku udział w modlitwie oprócz katolików wzięli prawosławni, grekokatolicy, wyznawcy judaizmu, oraz rówieńscy protestanci. Wierni uczestniczyli w wieczornej mszy. W kościele brzmiała muzyka organowa. Duchowni nieśli wodę w naczyńach, a następnie wlewali ją do wspólnego dzbana, co było znakiem wspólnej modlitwy.

– Są między nami prawosławni, grekokatolicy, pięćdziesiątnicy, baptyści, wyznawcy judaizmu. Jedność została założona przez Jezusa Chrystusa od początku istnienia Kościoła. Nie było wówczas podziału, był jeden Kościół. Obecnie jest on jeden, lecz rozdzielony – skomentował Władysław Czajka, proboszcz parafii Św. Piotra i Pawła w Równem.

– Każdy Ukrainiec, podobnie jak przedstawiciele innych narodów, pragnie by

panował pokój, szczególnie teraz, gdy na ziemi ukraińskiej prowadzone są walki – powiedział Jewhen Ostapenko, proboszcz cerkwi grekokatolickiej.

O wielkiej próbie i wierze w to, że Bóg usłyszysz modlitwy i na Ukrainie zapanuje pokój, dziennikarzom Telewizji Rówieńskiej mówili także proboszcz cerkwi «Switankowa Zoria» Wołodimir Prit oraz proboszcz cerkwi «Dom Ewangeli» Wiktor Dawydiuk.

– Najważniejsza jest modlitwa o pokój w naszym kraju – powiedział parafianin kościoła Jarosław Kowalczyk. – To, co się dzieje na wschodzie Ukrainy, niepokoi i katolików, i prawosławnych, i wyznawców judaizmu. W tej modlitwie do Boga będziemy prosili o pokój w naszym kraju.

MW

У Рівному молилися за єдність церкви та мир

Щороку після новорічно-різдвяних свят римо-католицька церква в Рівному запрошує представників різних релігійних конфесій до спільної молитви. Про це повідомляють журналісти Рівненської ОДТРК.

Цього року участь у богослужінні, окрім католиків, узяли православні, греко-католики, іудеї та представники протестантських церков Рівного. Прихожани один за одним поспішали на вечірнє богослужіння. У костелі звучав орган. Священники несли в руках горнятка з водою, яку потім виливали в один спільний глечик. Це уособлювало спільну молитву.

– Між нами і православні, і греко-католики, і п'ятидесятники, і баптисти, і євреї, які визнають Ісуса Христа. Єдність була закладена Ісусом Христом на початку існування церкви. Тоді не було поділу, була одна церква. Вона й зараз одна, але розділена, – прокоментував настоятель римо-католицької парафії Св. Петра і Павла в Рівному Владислав Чайка.

– Кожен свідомий українець та й усі народи хочуть миру, а ми тим більше, коли відбувають

ся військові дії на нашій українській землі, – зазначив Євген Остапенко, настоятель греко-католицької церкви.

Про великі випробування та віру в те, що Бог почує молитви і в Україну прийдуть мир та злагода, журналістам Рівненської ОДТРК говорили також пастор церкви «Світанкова зоря» Володимир Пріт та пастор церкви «Дім Євангелія» Віктор Давидюк.

– Найважливіше – це молитва про мир та спокій у нашій державі, – зазначив прихожанин костелу Ярослав Ковальчук. – Те, що відбувається на сході нашої країни, непокоїть і католиків, і православних, й іудеїв. І в цій молитві, яку будемо доносити до Бога, ми будемо просити, щоб був мир у нашій державі.

BM

Auschwitz – symbol śmierci

«Niechaj na wieki będzie krzykiem rozpaczy i przestrogą dla ludzkości to miejsce, w którym hitlerowcy wymordowali około półtora miliona mężczyzn, kobiet i dzieci, głównie Żydów z różnych krajów Europy. Auschwitz-Birkenau 1940-1945» – to słowa wyrzeźbione na płycie upamiętniającej ofiary Holocaustu i ludobójstwa.

27 stycznia minęła 70 rocznica wyzwolenia obozu zagłady Auschwitz. Obóz koncentracyjny powstał na terenie Oświęcimia i pobliskich miejscowości. Został wybudowany i zorganizowany przez Niemców jako fabryka śmierci. Nazwy «Auschwitz», «Birkenau» i «Monowitz» są niemieckimi odpowiednikami polskich nazw Oświęcim, Brzezinka i Monowice, stosowanymi po agresji Niemiec na Polskę w 1939 r. Auschwitz I – pierwszy obóz (tzw. «obóz macierzysty»), głównie pracy przymusowej, pełniący również funkcję centrum zarządzającego dla całego kompleksu; Auschwitz II – Birkenau – początkowo obóz koncentracyjny, potem także miejsce masowej eksterminacji, wyposażone w komory gazowe i krematoria. Auschwitz III – Monowitz – obóz pracy przymusowej w zakładach Buna-Werke koncernu IG Farben.

Plany niemieckie przewidywały eksterminację narodu żydowskiego. Polityka systematycznej zagłady była realizowana przez Niemców na skalę wręcz «przemysłową». Trzy lata ciągłego zabijania.

Nasuwają się pytania, jak to możliwe, że ludzie ludziom potrafili zgotować taki los? Nie jest możliwe dokładne określenie liczby ofiar. W połowie 1943 roku obóz posiadał 4 komory gazowe oraz krematoria i mógł zabijać 12 tysięcy ludzi dziennie, a latem 1944, krematoria nie nadążały palić ciał, więc część zagazowanych ludzi palono w otwartych dołach. Historycy oceniają, że w sumie skierowano do niego co najmniej 1,1 mln Żydów przywożonych ze wszystkich krajów okupowanej Europy, ponad 140 tys. Polaków, głównie więźniów politycznych, ok. 20 tys. Cyganów z kilku krajów europejskich, ponad 10 tys. sowieckich jeńców wojennych oraz kilkanaście tysięcy więźniów innych narodowości. Większość deportowanych Żydów zginęła w komorach gazowych natychmiast po przywiezieniu.

27 stycznia 1945 r. Armia Czerwona weszła do obozu Auschwitz-Birkenau. Zanim do tego

doszło, Niemcy przetransportowali w głąb Rzeszy 58 tysięcy więźniów do obozów pracy i fabryk, spalili część dokumentów i wysadzili komory gazowe i krematoria w Birkenau. Zostawili tylko najsłabszych więźniów – ponad 7 tys. osób, licząc na to, że umrą. Ale nie wszyscy umarli. Ocaleni Ci, którzy przekazali prawdę o najstraszniejszej zbrodni w historii świata i o tym, co działo się za bramą z napisem: «Arbeit macht frei». «To się stało, a więc może znów się zdarzyć... Może się zdarzyć wszędzie» – ostrzega w swojej autobiograficznej książce jeden z byłych więźniów Auschwitz.

Opr. Jadwiga DEMCZUK,
nauczyciel delegowany do pracy dydaktycznej za granicę
przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą

Аушвіц – символ смерті

«Нехай на віки буде криком розпачу і застереженням для людства це місце, в якому гітлерівці вбили майже півтора мільйона чоловіків, жінок та дітей, в основному, євреїв із різних країн Європи. Аушвіц-Біркенау 1940–1945», – це слова, викарбувані на плиті, яка вшановує жертв Голокосту та геноциду.

примусової праці на фабриках Буна-Верке концерну «IG Farben».

Німецькі плани передбачали винищення єврейського народу. Політику систематичного знищення німці реалізовували в «промислових» масштабах. Три роки постійних убивств.

Напрошується запитання, як таке взагалі може бути, щоб люди людям готували таку долю? Точну кількість жертв встановити неможливо. У середині 1943 р. табір мав 4 газові камери та крематорії. Це дозволило вбивати 14 тис. людей щодня, а влітку 1944 р. в крематоріях не встигали спалювати тіла, тому частину отруєних газом людей палили у відкритих ямах. Згідно з оцінками істориків, загалом до табору було направлено щонайменше 1,1 млн євреїв із різних країн окупованої Європи, понад 140 тис. поляків, переважно політичних в'язнів, приблизно 20 тис. циганів із кількох європейських країн, понад 10 тис. радянських військових в'язнів та кільканадцять тисяч в'язнів інших національностей. Більшість депортованих євреїв загинуло в газових камерах одразу після того, як їх привезли в табір.

27 січня 1945 р. Червона армія увійшла до табору «Аушвіц-Біркенау». Перед цим німці вивезли звітні вглуб Рейху, до таборів праці та на фабрики, 58 тис. в'язнів, спалили частину документів і підірвали газові камери та крематорії в «Біркенау». Залишили тільки найслабших в'язнів (понад 7 тис. осіб), розраховуючи на те, що вони помруть. Проте не всі вмерли. Ті, хто вижив, розповіли правду про найстрашніші злочини в історії світу й про те, що діялося за воротами з написом: «Arbeit macht frei». «Це сталося, отже, може знову статися... Може статися всюди», – застерігає у своїй автобіографічній книзі один із колишніх в'язнів табору «Аушвіц».

Опр. Ядвіга ДЕМЧУК,
учителька польської мови, скерована в Україну Осередком розвитку польської освіти за кордоном

Wystawę zorganizowano z okazji 70. rocznicy wyzwolenia obozu «Auschwitz» i Międzynarodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Holocaustu. Około 300 przedmiotów muzealnych opowiada o Ukraińcach – więźniach obozu koncentracyjnego i żołnierzach I Frontu Ukraińskiego, którzy go wyzwolili. Większość eksponatów pochodzi ze zbiorów Narodowego Muzeum Historii Wielkiej Wojny Ojczyźnianej 1941-1945, dołączono również materiały Muzeum «Pamięć Żydów i Holocaust na Ukrainie» w Dniepropietrowsku.

Wśród eksponatów są dokumenty i rzeczy, które należały do więźniów. Również wystawiono rysunki, szkice i grafikę kijowskiego Żyda Zinowija Tołkaczowa, który był żołnierzem I Frontu Ukraińskiego. Jako jeden z pierwszych zobaczył on «Auschwitz» po wyzwoleniu. Poruszony do głębi przestępstwami niemieckich oprawców, artysta stworzył serie graficzne

Ukraiński wymiar obozu zagłady «Auschwitz»

Український вимір концтабору «Аушвіц»

W Narodowym Muzeum Historii Wielkiej Wojny Ojczyźnianej 1941-1945 otworzono wystawę «Obóz koncentracyjny Auschwitz – ukraiński wymiar. Badania, dokumenty, świadectwa».

У Національному музеї історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років відкрили виставку «Концтабір Аушвіц – український вимір. Дослідження, документи, свідчення».

«Oświęcim» i «Kwiaty Oświęcimia».

Naukowcy przypuszczają, że w obozie Auschwitz było uwięziono około 110 tys. osób pochodzących z Ukrainy, wśród nich żołnierze Armii Czerwonej, członkowie Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów, osoby deportowane za sprzeciw wobec wywózkom na prace przymusowe lub uciekinierzy z tych prac oraz około 95 tysięcy Żydów zakarpaccich.

Jako pierwsi bramę głównego obozu otworzyli żołnierze 100. Dywizji Lwowskiej z batalionu dowodzonego przez Anatolija Szapiro, pochodzącego z Połtawy. Sąsiedni obóz «Birkenau» wyzwolili żołnierze 107. Dywizji Krzemienieckiej pod dowództwem Wasyla Petrenki, również pochodzącego z Połtawy. W walkach o otwarcie północnej drogi do obozu, w tym dniu zginął dowódca 152. Brygady Pancерnej Anatolij Kowalewski spod Czernihowa.

MW

Виставка організована з нагоди 70-ї річниці визволення «Аушвіца» та Міжнародного дня пам'яті жертв Голокосту. Близько 300 музейних предметів розповідають про українців – в'язнів нацистського концтабору та солдатів 1-го Українського фронту, що його визволяли. Основу експозиції складає колекція з фондів Національного музею історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років, залучено також матеріали музею «Пам'ять єврейського народу та Голокост в Україні» з Дніпропетровська.

Серед експонатів є, зокрема, документи, речі, що належали в'язням. Представлено також малюнки, ескізи та графіка художника 1-го Українського фронту, київського єврея Зіновія Толкачова, який один із перших побачив «Аушвіц» після визволення. Вражений нацистськими злочинами, художник створив графічні серії «Освенцим» та «Квіти Освенцима».

Дослідники припускають, що в'язнями концтабору Аушвіц було близько 110 тис. осіб – вихідців з України. Серед них передусім військовополонені червоноармійці, члени Організації українських націоналістів, депортовані за спротив вивезенню на примусові роботи або втікачі з цих робіт та близько 95 тис. закарпатських євреїв.

Першими браму головного табору відкрили солдати 100-ї Львівської дивізії з батальйону полтавчанина Анатолія Шапіро. На сусідній табір «Біркенау» наступали бійці 107-ї Кременецької дивізії під командуванням полтавчанина Василя Петренка. У боях за північний шлях до табору того ж дня загинув командувач 152-ї танкової бригади Анатолій Ковалевський із Чернігівщини.

ВМ

Ocaleni od zapomnienia: Karol Bielakow

Повернуті із забуття: Кароль Беляков

W poprzednim numerze «Monitora Wołyńskiego» wspomnieliśmy o mało zbadanej kwestii obozu pracy dla polskich jeńców wojskowych, który działał na terenie obwodu rówieńskiego w latach 1939–1941. Kontynuując ten temat polecamy Państwu szkic historyczny o jeńcu placówki obozowej nr 11 «Сапоżyn» Karolu Bielakowie.

У попередньому номері «Волинського монітора» ми торкнулися малодослідженого питання трудового табору польських військовополонених, що функціонував на території Рівненської області в 1939–1941 рр. Продовжуючи тему, ми пропонуємо Вашій увазі історичний нарис про бранця табірної пункту № 11 «Сапожин» Кароля Белякова.

Karol Bielakow, syn Teofila, urodził się w 1911 r. we wsi Łyse (w okresie międzywojennym położona na terenie powiatu ostrołęckiego w województwie warszawskim). Jego ojciec, Teofil Bielakow (ok. 1890 r. ur.), pracował w fabryce drewna. Matka, Mariana Bielakowa, prowadziła dom. Bracia, Franciszek (ur. ok. 1914 r.), Antoni (ok. 1916 r. ur.) i Stanisław (ur. ok. 1918 r.), podobnie jak ojciec, pracowali także w fabryce drewna we wsi Łyse. Rodzina Karola przez pewien czas mieszkała w Niemczech, gdzie rodzice byli najemnikami w czasie prac sezonowych. W wieku 16 lat chłopak zapisał się na kurs wieczorowy, na który uczęszczał przez dwa lata. Kiedy skończył 18 lat, zatrudnił się jako pracownik fabryki drewna. Jego rodzina nadal corocznie wyjeżdżała na prace sezonowe do Niemiec. W latach 1932–1934 K. Bielakow był szeregowym I brygady Legionów w Modlinie. Po ukończeniu służby wrócił do fabryki i do wybuchu II wojny światowej pracował jako palacz maszyny parowej. Karol, podobnie jak jego bracia, od 1929 r. był aktywnym członkiem organizacji «Strzelec». W 1934 r. Białostocki Zarząd Wojewódzki tej organizacji za osiągnięcia sportowe przyznał mu Państwową Odznakę Sportową.

24 sierpnia 1939 r. Karol Bielakow został zmobilizowany do 18. Batalionu Saperów Łążyń (powiat toruński). Stamtąd jednostka wojskowa najpierw została przeniesiona do Ostrołęki, a później do Warszawy. Pod presją wojsk niemieckich batalion musiał wycofać się. W Kowlu polscy żołnierze spotkali się z jednostkami Armii Czerwonej. Sowieccy funkcjonariusze nie byli przygotowani do takiej liczby jeńców, dlatego część schwytanych Polaków, przeważnie mieszkańców Kresów Wschodnich, odesłano do domu. Karol trafił do tej grupy, którą skierowano do obozu jeńców wojskowych w Szepetówce, a stamtąd 22 października 1939 r. wysłano go na placówkę obozową «Сапоżyn» (wieś Сапоżyn w rejonie korzeckim w obwodzie rówieńskim).

Za krytykę Sowietów Bielakow został aresztowany przez Specjalny Dział Budownictwa nr 1 NKWD i osadzony w więzieniu w Równem. W trakcie dochodzenia okazało się, że był członkiem nieformalnej grupy więźniów, którzy stale krytykowali zarówno politykę zagraniczną ZSRR, jak też sytuację gospodarczą na «wyzwolonych» terenach Ukrainy zachodniej. «Uwolnili Ukraińców i Białorusinów, którzy mieli złe życie – ironicznie mówił więzień. – Teraz mamy kołchozy i wykonujemy normy. Nie zapraszaliśmy ich, a oni weszli na tereny polskie i okupowali je». Karol Bielakow ostro krytykował tych, którzy wspierali władze radzieckie. Większość tych zwolenników jeszcze w czasie pobytu w obozie wojskowym w Szepetówce nosiła na czapkach czerwone wstążki w solidarności z Armią Czerwoną. Jednak po zapoznaniu się z całym «urokiem» władzy sowieckiej jeńcy wojskowi zrezygnowali z tego pomysłu. Oczywiście, pozostali też ci, którzy nadal wierzyli propagandzie radzieckiej. Do nich należał też Adolf Moszko, któremu Karol Bielakow niejednokrotnie mówił: «Gdybyś zatrzymał się w Szepetówce na dłużej, wyrzuciłbyś z głowy te pomysły, jak te czerwone wstążki z czapek».

Śledczy zwrócili szczególną uwagę na

powiązania rodzinne Bielakowa. W czasie dochodzenia okazało się, że przez dłuższy czas mieszkał on w Niemczech, natomiast w ZSRR mieszkał jego wujek – absolwent Archangielskiej Szkoły Lotnej. Funkcjonariusze NKWD zaniepokojeni byli również faktem, że rodzice żony Karola, Mariany (urodzonej ok. 1919 r.), do 1934 r. mieszkali w Ameryce.

Typowe postępowanie śledczych wobec jeńców wojskowych polegało na tym, że wyroki w ich sprawach wydawało nie szczególne posiedzenie NKWD, a trybunał wojskowy wojsk NKWD po rozprawie sądowej. Podczas posiedzenia sądowego przesłuchiowano oskarżonych i świadków wybranych wśród więźniów. Zwykle większość więźniów w czasie sądu rezygnowała ze swoich zeznań, złożonych w trakcie dochodzenia. Karol Bielakow nie był wyjątkiem. Mężczyzna twierdził, że podpisywał protokoły zeznań tylko z tego powodu, że doznał «ciężkich tortur podczas przesłuchań, wzywano go w nocy, krzyczano na niego i grożono». Aresztowani Polacy, w tym też Bielakow, nie rozumieli języka rosyjskiego i często podpisywali protokoły przesłuchań nie czytając ich, czasem nawet bez obecności tłumacza. Dlatego, gdy w czasie rozprawy sądowej czytano im ich własne zeznania, wielu oskarżonych oznajmiało, że dowody zostały sfałszowane. Nie przeszkadzało to jednak przedstawicielom trybunału wojskowego w wydawaniu wyroków wobec polskich jeńców wojennych. «W związku z systematyczną agitacją jeńców wojskowych przeciw władzom radzieckim w 1940 r.» (art. 54–10 cz. 1 KK URRS) Karol Bielakow został skazany na siedem lat niewoli w obozach pracy.

Zgodnie z postanowieniem Prezydium Rówieńskiego Sądu Obwodowego z dnia 29 marca 1989 r. wyrok trybunału wojskowego z dnia 7 października 1940 p. został anulowany, postępowanie sądowe zakończono z powodu braku przestępstwa. Dalszy los Karola Bielakowa nie jest nam znany.

Tetiana SAMSONIUK

Кароль Теофілович Беляков народився в 1911 р. у селі Лисе (у міжвоєнний період входило до Остролеського повіту Варшавського воєводства). Його батько, Теофіл Беляков (прибл. 1890 р. народження), працював на деревообробному заводі. Мама, Мар'яна Белякова, була домогосподаркою. Брати, Францишек (прибл. 1914 р. народження), Антоній (прибл. 1916 р. народження) і Станіслав (прибл. 1918 р. народження), як і батько, працювали на деревообробному заводі в селі Лисе. Родина Кароля деякий час мешкала в Німеччині, де батьки підробляли як сезонні наймані робітники. У 16-річному віці хлопець вступив на вечірні курси, на яких навчався впродовж двох років. Коли йому виповнилося 18 років, влаштувався різноробочим на деревообробний завод. Крім цього, родина Белякових щороку продовжувала їздити на сезонні заробітки до Німеччини. У 1932–1934 рр. К. Беляков служив рядовим 1-го батальйону легіонів у місті Модлін. Після завершення служби повернувся на завод, і до початку Другої світової війни працював кочегаром парової машини. Кароль, як і всі його брати, з 1929 р. був активним членом «Стрільців». У 1934 р. Білостоцьке воєводське управління цієї організації за спортивні досягнення нагородило юнака знаком «POS» (Państwowa Odznaka Sportowa, Державна спортивна відзнака – укр.).

24 серпня 1939 р. Кароля Белякова мобілізували у 18-й батальйон саперів міста Лонжин (Торунський повіт). Звідти військове формування спочатку передислокувалося в Остроленку, а згодом – до Варшави. Під натиском німецьких військ батальйон був змушений відступати. У Ковелі польські військовослужбовці зустрілися з формуваннями Червоної армії. Радянські функціонери не були готові до такої кількості полонених, тому частину захоплених поляків, переважно мешканців Східних кресів, відправили по домівках. Кароль потрапив до тієї групи, яка була спрямована в Шепетівський табір військовополонених, а вже звідти 22 жовтня 1939 р. його доправили в табірний пункт «Сапожин» (с. Сапожин, Корецький район Рівненської області).

За критичні висловлювання, які трактували як антирадянську пропаганду, Белякова арештував Особливий відділ будівництва № 1 НКВС і доправив у в'язницю в Рівному. Під час слідства з'ясувалося, що він входив у неформальну групу полонених, яка постійно критикувала як міжнародну політику СРСР, так і економічну ситуацію на «визволених» території Західної України. «Українців і білорусів, яким погано жилося, звільнили, – з іронією говорив бранець. – Тепер маємо колгоспи і виконуємо норми. Ми їх не просили, а вони зайшли на польську територію і зайняли її». Кароль Беляков гостро критикував тих, хто симпатизував радянській владі. Більшість таких симпатиків, ще під час перебування в таборі військовополонених у Шепетівці, носила на головних уборах червоні стрічки на знак солідарності з Червоною армією. Однак, відчувши на собі всі «принади» радянського управління, полонені військовослужбовці відмовилися від такої ідеї. Залишалися, звичайно, й такі, що продовжували вірити радянській пропаганді. Серед останніх був Адольф Мошко, якому Кароль Беляков неодноразово заявляв: «Якби ти більше пожив у Шепетівці, то викинув би свої ідеї з голови так, як викидали червоні стрічки з шапок».

Особлива увага слідчих до бранця Белякова була зумовлена його родинними зв'язками: під час слідства з'ясувалося, що тривалий час він мешкав у Німеччині, крім цього, в СРСР проживав його дядько – випускник Архангельської пілотної школи. Занепокоєння співробітників НКВС викликав і той факт, що батьки дружини Кароля, Мар'яни (прибл. 1919 р. народження), до 1934 р. жили в Америці.

Характерним у слідчих провадженнях щодо військовополонених було те, що вирок в їхніх справах виносила не Особлива нарада при НКВС, а Військовий трибунал військ НКВС після судового засідання. Останнє передбачало допит звинувачуваних та свідків із числа полонених. Як правило, більшість в'язнів на суді заперечували власні свідчення, які вони дали під час слідства. Не був винятком і Кароль Беляков. Чоловік стверджував, що якщо й підписував протоколи допитів, то робив це тільки через те, що його «сильно мучили допитами, викликали для цього вночі, кричали і погрожуovali». Арештовані поляки, серед яких був і Беляков, не розуміли російської мови й часто підписували протоколи допитів не читаючи їх, іноді навіть без присутності перекладача. Тому, коли під час судового засідання їм зачитували їхні власні зізнання, частина підсудних стверджувала, що свідчення сфальсифіковано. Однак це не ставало на заваді представникам Військового трибуналу виносити суворі вирoki польським військовополоненим. «За систематичне проведення серед військовополонених антирадянської агітації у 1940 р.» (ст. 54–10 ч. 1 KK УРСР) Кароля Белякова засуджено до семи років позбавлення волі у виправно-трудовах таборах.

Постановою Президії Рівненського обласного суду від 29 березня 1989 р. вирок Військового трибуналу від 7 жовтня 1940 р. відмінено, справу припинено через відсутність складу злочину. Подальша доля К. Белякова залишається невідомою.

Тетяна САМСОНІУК

Tadeusz Konwicki. Filozofia życia

15 stycznia odbył się w Warszawie pogrzeb Tadeusza Konwickiego. Wybitnego pisarza, reżysera filmowego i scenarzystę żegnała Rodzina, Prezydent Polski Bronisław Komorowski i wierni Przyjaciele.

Tadeusz Konwicki to autor m.in. takich powieści jak «Sennik współczesny» (1963), «Wniebowstąpienie» (1967), «Kalendarz i klepsydra» (1976) czy «Mała Apokalipsa» (1979). Pracował także jako reżyser filmowy; jest autorem takich obrazów jak m.in. «Ostatni dzień lata» (1958), «Zaduski» (1961), «Salto» (1965) i «Jak daleko stąd, jak blisko» (1971). Filmy te uznawane są dziś za klasykę polskiej kinematografii. Konwicki wyreżyserował również «Dolinę Issy» na podstawie powieści Czesława Miłosza i «Lawę» według «Dziadów» Adama Mickiewicza. Był ponadto autorem filmowych scenariuszy m.in. do dzieł Jerzego Kawalerowicza «Matka Joanna od Aniołów» (1961) i «Faraon» (1966) oraz do «Jowity» Janusza Morgensterna (1967).

Należał do pokolenia surowo doświadczonego przez los. Urodził się w 1926 roku w Nowej Wilejce na Wileńszczyźnie. W 1939 roku miał 13 lat, a w 1944 przystąpił do partyzantki. Był w Armii Krajowej. W maju 1945 roku wsiadł do pociągu repatriacyjnego i znalazł się w Polsce. Kiedy wojna się skończyła Tadeusz Konwicki miał 19 lat. Jak każdy w tamtym czasie szukał swego miejsca na ziemi. Powojenny PRL, to nie był stan, na jaki Polacy czekali i o jaką Polskę walczyli. Kilkadziesiąt lat trwał nieustanny proces wychylania się ku wolności. Życie Konwickiego zostało wymuszone przez bieg historii, a jego biografia i przeżycia są zamknięte w filmach i książkach.

Ludzie kultury tak wspominali o Tadeuszu Konwickim:

– Był wielkim magiem prozy, człowiekiem, który tworzył z niesłychanym wyczuciem realności, ale zawsze był w jego twórczości jakiś element magiczny(...) Był człowiekiem niesłychanie mądrym i uczciwym wobec siebie (pisarz Paweł Huelle).

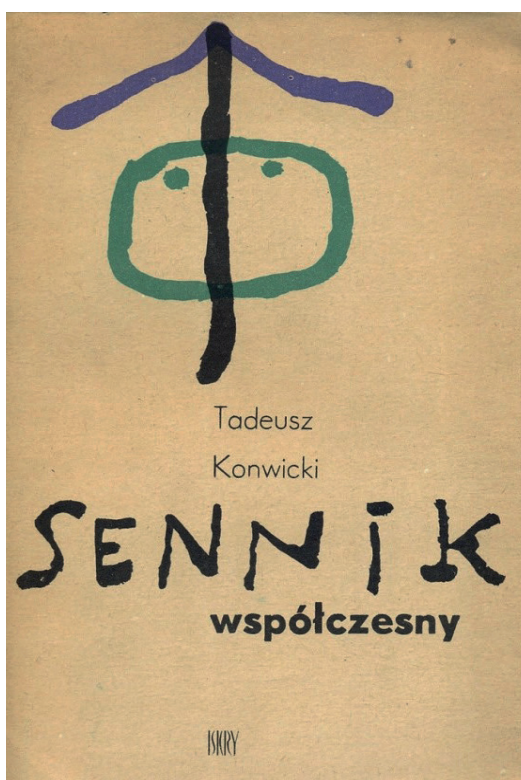
– (...) mieszkał w małym mieszkaniu, tuż obok Nowego Świata. Kiedy się wychodziło na balkon, widać było Pałac Kultury, któremu wystawił przerażający pomnik w powieści «Wniebowstąpienie». (...) zawsze koło niego było pełno duchów. Duchy z przeszłości, z jego Wileńszczyzny, z jego akowskiej partyzantki, gdy był młodym chłopcem (pisarz Janusz Głowacki).

– Tadeusz Konwicki był – i w życiu, i w pracy – uosobieniem spokoju. Nigdy nie widziałam, żeby się zdenerwował. Był cichy i sam z siebie, ponieważ miał w sobie bardzo dużo ładunku poezji i artyzmu, stwarzał znakomity klimat do pracy, nie potrzebując wielu słów. Jako reżyser był na drugim planie, a to rzadkość (aktorka Joanna Szczepkowska).

– Był to autor «polskiego tematu», bo w swoich książkach zawsze poruszał problemy Polski i Polaków, pisał o ich uwikłaniach, nieszczęściach. Jego pisarstwo było podszyte zazwyczaj jakimś wielkim przeżyciem, czymś tragicznym, a w tle był los Polski (publicysta i krytyk filmowy Zbigniew Pietrasik).

– On był bardzo odważny w swoim kinie, a jednocześnie też niezwykle osobisty, podobnie, jak w literaturze. Zawsze obracał się wokół tematów, które miały swoje źródło w jego biografii, w tej mitologicznej Dolinie Issy. Dla mnie był jednym z najwybitniejszych i najważniejszych twórców filmowych i trochę szkoda było, że po 1989 r. odłożył kamerę, bo na pewno był jeszcze w stanie wiele dać temu poprawnemu dosyć po 1989 r. kinu polskiemu (filmoznawca dr hab. Krzysztof Kornacki z Uniwersytetu Gdańskiego).

Rozmowy z Tadeuszem Konwickim spisane przez różnych autorów i wydane w formie książek i te zarejestrowane okiem kamery, przeistaczały

się w niezwykle opowieści. Takim przykładem jest zwyczajna wymiana myśli dwóch niezwykle męczyzn, Gustawa Holoubka z Tadeuszem Konwickim, w reżyserii Jana Holoubka «Słońce i cień». Niby nic się nie dzieje, ot zwykły spacer dwóch starszych panów po lesie, a snuje się opowieść o ludzkim losie, o przyjaźni, o dzieciństwie, o lękach, o miłości, o literaturze, o samotności, o starości, o sprawach ostatecznych czy karierze – z powagą, ale i z humorem. I można doświadczyć zdziwienia, że tak pięknie i mądrze jeszcze można ze sobą rozmawiać.

Uczmy się konwersacji, właśnie od powojennych Mistrzów, którzy poprzez swoją twórczość i doświadczenie, obdarowują nas, czytelników i widzów, swoją cenną filozofią wewnętrznego życia i pokazują prawdziwe oblicze polskiej kultury. A do tej czołówki niewątpliwie należał Tadeusz Konwicki.

Jadwiga DEMCZUK
Fot. fakty.interia.pl

Тадеуш Конвіцький. Філософія життя

15 січня у Варшаві відбувся похорон Тадеуша Конвіцького. Із видатним письменником, режисером і сценаристом прощалися родина, президент Польщі Броніслав Коморовський і вірні друзі.

експатрійований до Польщі. Коли закінчилася війна, Тадеушу Конвіцькому було 19 років. Як і кожен у той час, він шукав своє місце на Землі. Післявоєнна Польща не була такою, на яку чекали та за яку боролися поляки. Десятиліттями тривав процес відновлення свободи. Життя Конвіцького було обумовлене ходом історії, а його біографія та досвід відображені у фільмах і книгах.

Діячі культури так згадували про Тадеуша Конвіцького:

«Він був великим магом прози, людиною, яка творила з нечуваним відчуттям реальності, але завжди в його творчості був якийсь чарівний елемент. (...) Він був дуже мудрою і чесною людиною» (письменник Павел Хюлле).

«(...) жив у крихітній квартирці, поряд із Новим Світом. Із балкона можна було побачити Палац культури, який він дивовижно описав у романі «Wniebowstąpienie». (...) завжди поруч із ним було повно духів. Привиди минулого, з його Віленщини, з часів його служби в Армії Крайовій, коли був молодим хлопцем» (письменник Януш Гловацький).

«Тадеуш Конвіцький був втіленням спокою і в житті, й на роботі. Я ніколи не бачила, щоб він нервувався. Сам собою був тихим, тому що мав великий заряд поезії та артистизму, створював чудову робочу атмосферу, не потребуючи багатослівності. Як режисер, він залишався на другому плані, а це рідкість» (акторка Йоанна Щепковська).

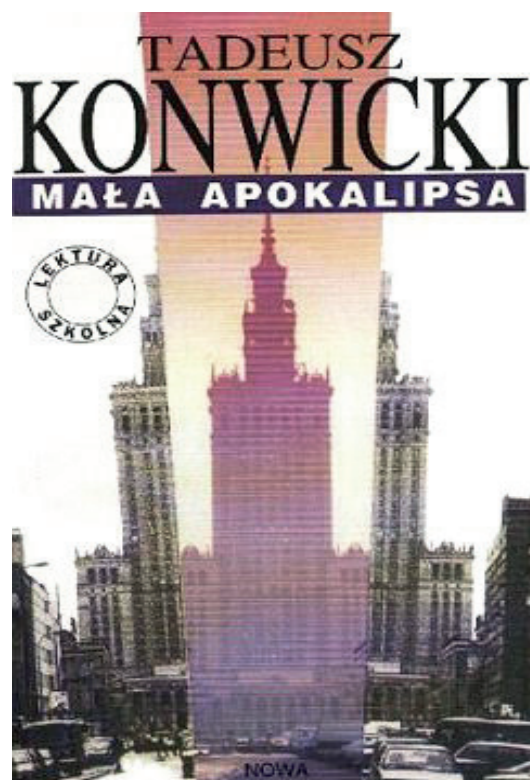
«Це був автор «польської тематики», тому що у своїх книгах він завжди порушував проблеми Польщі та поляків, писав про їхні клопоти та нещастя. Його письменництво базувалося, як правило, на великих переживаннях, чомусь трагічному, а на фоні була доля Польщі» (публіцист і кінокритик Збігнев Петрасік).

«Він був дуже відважним у своїх фільмах і в той же час – дуже особистим, так само, як і в літературі. Завжди обертався в тій міфологічній долині Ісси навколо тем, джерелом яких була його біографія. Для мене це був один із найбільш видатних і важливих творців фільмів. Трохи прикро, що він полишив камеру, адже ще був у змозі багато дати польському кінематографу, що формувався після 1989 р.» (кінознавець Кшиштоф Корнацький із Гданського університету).

Розмови з Тадеушем Конвіцьким, записані різними авторами та опубліковані в книжках чи зняті на камеру, перетворювалися в незвичні оповіді. Один із таких прикладів – фільм режисера Яна Холоубка «Słońce i cień». У ньому показано звичайний обмін думками двох видатних людей – Густава Холоубка та Тадеуша Конвіцького. Як ніби нічого не відбувається, просто звичайна прогулянка двох літніх чоловіків у лісі, а твориться історія про людську долю, дружбу, дитинство, страхи, любов, літературу, самотність і старість, останні справи або кар'єру – поважно, але й із гумором. Не перестаєш дивуватися, що так гарно й мудро можна говорити один з одним.

Давайте вчитися спілкуватися саме у післявоєнних митців, які за допомогою своєї творчості та досвіду дарують нам, читачам і глядачам, свою дорожчезну філософію внутрішнього життя і показують справжнє обличчя польської культури. До цього грона безперечно належав і Тадеуш Конвіцький.

Ядвіга ДЕМЧУК
Фото: fakty.interia.pl

Тадеуш Конвіцький написав романи «Sennik współczesny» (1963), «Wniebowstąpienie» (1967), «Kalendarz i klepsydra» (1976) та «Mała Apokalipsa» (1979). Працював режисером над такими фільмами, як «Ostatni dzień lata» (1958), «Zaduski» (1961), «Salto» (1965) і «Jak daleko stąd, jak blisko» (1971), які нині вважаються класикою польського кінематографа. Конвіцький був також режисером фільмів «Dolina Issy», знятого за романом Чеслава Мілоша, і «Lawa» за твором «Dziady» Адама Міцкевича. Окрім цього, він був автором сценаріїв до фільмів «Matka Joanna od Aniołów» (1961) за твором Єжи Кавалеровича й «Faraon» (1966), а також «Jowita» Януша Morgensterna (1967).

Тадеуш Конвіцький належав до покоління, на долю якого випали тяжкі випробування. Він народився в 1926 р. у Новій Вілейці на Віленщині. У 1939 р. йому виповнилося 13 років, а в 1944-му він приєднався до підпілля, був в Армії Крайовій. У травні 1945 р. був

Olimpiada Literatury i Języka Polskiego

Więcej informacji na temat zawodów znajdą Państwo na stronie
<http://www.olijp.pl/?q=node/12>

Jak co roku Komitet Główny Olimpiady Polonistycznej organizuje zawody dla uczniów szkół średnich w Polsce oraz poza jej granicami. Regulamin zawodów od kilku lat pozostaje bez zmian i znajduje się na stronie internetowej Komitetu Olimpiady.

Termin Olimpiady dla uczestników z Łuckiego okręgu konsularnego zaplanowano na 14 lutego 2015 r. w KG RP w Łucku. Kartę zgłoszenia uczestnika Olimpiady należy wypełnić i odesłać na adres: swietlana.stelmasczuk@msz.gov.pl w nieprzekraczalnym terminie do 2 lutego br.

Вистава powstała 5 lat temu, na 65-lecie zakończenia II wojny światowej, na skutek realizacji przez Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej Instytutu Pamięi Narodowej w Warszawie programu badawczego «Rzeczpospolita utracona». Jego część naukowa miała na celu dokonanie bilansu najrozmaitszych strat poniesionych przez Polskę i Polaków w następstwie okupacji niemieckiej i radzieckiej oraz 45 lat rządów komunistycznych w Polsce.

W ramach programu badacze przygotowali zestawienia strat zbiorów specjalnych w Polsce, m.in. zbiorów rękopisów czy starodruków, strat wojennych Warszawy, w tym największych bibliotek naukowych czy zniszczenia kościołów warszawskich. Oprócz tego na planszach wyszczególniono straty, które poniosło społeczeństwo: straty wojska i ludności cywilnej. Policzone też ofiary obozów zagłady i gett, ofiary więzień oraz zmarłych poza obozami i więzieniami w następstwie ran, okaleczeń, wyniszczającej pracy. Przedstawiono straty wśród obywateli polskich i innych narodowości pod okupacją niemiecką oraz straty osobowe wybranych grup inteligencji, m.in. wśród profesorów, nauczycieli, muzyków, literatów, dziennikarzy, aktorów, lekarzy czy artystów. Podano też liczbę wysiedlonych Polaków z Warszawy, z Prusów Zachodnich czy Górnego Śląska, a także deportowanych na roboty do III Rzeszy czy represjonowanych.

Wystawa zaprasza widzów do przypomnienia sobie o nieistniejącym już społeczeństwie polskim, z jego wielokulturowością i wiekową tradycją. Plansze przypominają nam o zagładzie dokonanej przez totalitaryzmy – niemiecki i sowiecki: o zagładzie dzieci, o zagładzie Polaków, Żydów, Romów, Białorusinów, Ukraińców, o zagładzie inteligencji, elit wojskowych, duchowieństwa, pokolenia Polski Walczącej. Ekspozycja przywraca naszej pamięci nieistniejące już zamki, pałace, dwory, wsie, wojskowe stacje, kościoły, cerkwie, synagogi, meczety, kenesy, molenny, cmentarze. Pokazuje okrucieństwo wysiedleń, wypędzeń, repatriacji i deportacji. Przypomina także o zniszczonej Warszawie, o zrabowanych dziełach wybitnych twórców, o łagrach sowieckich, o emigracji m.in. powojennej czy okresu stanu wojennego.

Autor wystawy dr Tomasz Łabuszewski tak napisał w dodatku specjalnym «Tygodnika Powszechnego», który ukazał się w 2010 roku: «Rzeczpospolita utracona» to zaproszenie do podróży po kraju, którego nie ma. Zniknął on bezpowrotnie, nie z powodu normalnego rozwoju cywilizacyjnego i towarzyszących mu naturalnych procesów społecznych, ale na skutek katalizmu, jaki stał się jego udziałem po 1939 r. Wybuch II wojny światowej był początkiem trwającego wiele lat procesu unicestwiania Rzeczypospolitej w jej dotychczasowych wymiarach: terytorialnym, etnicznym, kulturowym, politycznym». Łabuszewski zwraca uwagę na to, że wskutek wojny Polska poniosła nie tylko straty materialne, ale też duchowe.

Pisząc o duchowych stratach autor twierdzi, że zakończenie wojny nie oznaczało końca trwania dorobku II Rzeczypospolitej Polskiej: «Nadwątłona zbrodniami wojennymi kondycja duchowa społeczeństwa poddana została kolejnej próbie: pod rządami komunistów Polska wniosła w życie publiczne nową wykładnię pojęć, fundamentalnych dla kondycji moralnej państwa i społeczeństwa. Takich pojęć jak: własność, po 1945 r. rozumiana jako uzasadnienie dla «podziału łupów» dokonującej się rewolucji; sprawiedliwość i praworządność, wyznaczone m.in. przez represje wobec żołnierzy Polski Walczącej, najbardziej zasłużonych w walce o niepodległość; honor mierzony skutecznością zbrodniczych planów; uczciwość oparta na kłamstwach służących interesom nowej władzy; patriotyzm definiowany jako służba obcemu państwu, obcej ideologii; odpowiedzialność rozumiana jako obrona interesów partijnej wierzuszki; bohaterstwo równoznaczne z usprawiedliwianiem i nagradzaniem mordem bezinteresownego okrucieństwa. Zwraca uwagę na to, że ta wystawa to podróż nie tylko śladami kultury materialnej i duchowej, śladami nieistniejących zabytków i społeczeństw, podróż do świata obco brzmiących znaczeń, «wielu prawd», ale i na nowo pisanej historii. Podkreśla, że jest to podróż w głąb nas samych.

przez postawy oportunistyczne i konformizm; ludowość koncesjonowana, odarta z autentycznego poparcia i korzeni».

чення Другoї світової війни. Вона з'явилася внаслідок реалізації варшавським відділом польського Інституту національної пам'яті до-

Tomasz Łabuszewski pisze także o tym, że obok świadectw humanizmu, solidarności i poświęcenia (reprezentowanych przez takich ludzi jak Irena Sendlerowa czy Witold

ślidniczoj програми «Втрачена Річ Посполита». Її наукова частина мала на меті підрахунок найрізноманітніших втрат, яких зазнали Польща й поляки внаслідок німецької та ра-

Pilecki), wojna spowodowała pojawienie się także przykładów braku tolerancji i szacunku, egoizmu, obojętności czy nawet bezinteresownego okrucieństwa. Zwraca uwagę na to, że ta wystawa to podróż nie tylko śladami kultury materialnej i duchowej, śladami nieistniejących zabytków i społeczeństw, podróż do świata obco brzmiących znaczeń, «wielu prawd», ale i na nowo pisanej historii. Podkreśla, że jest to podróż w głąb nas samych.

Natalia DENYSIUK

ред громадян Польщі інших національностей у період німецької окупації та серед вибраних груп інтелігенції, зокрема, серед професорів, учителів, музикантів, літераторів, журналістів, акторів, лікарів чи художників. Подано також кількість поляків, яких виселили з місцевостей, розташованих на берегах Варти, із Західної Пруссії та Верхньої Сілезії, а також депортованих на примусові роботи до III Рейху та репресованих.

Виставка дає можливість глядачам пригадати вже втрачене польське суспільство з його багатокультурністю та віковими традиціями. Стенди нагадують нам про масові вбивства, здійснені обома тоталітарними режимами – німецьким та радянським: про вбивства дітей, винищення поляків, євреїв, ромів, білорусів, українців, представників інтелігенції, військової еліти, духовенства, покоління Польщі, що боролася. Виставка відновлює у нашій пам'яті зниклі вже замки, палаці, садиби, села, військові містечка, костели, церкви, синагоги, мечеті, кенеси, молитовні будинки, кладовища. Показує жорстокість примусового виселення, вигнання, репатріації та депортації. Нагадує також про знищену Варшаву, про викрадені твори видатних митців, про радянські табори, про еміграцію, зокрема, повоєнну чи періоду воєнного стану.

Автор виставки Томаш Лабушевський так написав у спеціальному додатку до видання «Tygodnik Powszechny», який з'явився у 2010 р.: «Втрачена Річ Посполита» – це запрошення в подорож країною, якої немає. Вона безповоротно зникла не внаслідок нормального цивілізаційного розвитку та природних суспільних процесів, які його супроводжували, а внаслідок катаклізму, який визначив її долю після 1939 р. Початок Другої світової війни був початком довготривалого процесу знищення Речі Посполитої в її попередніх вимірах: територіальному, етнічному, культурному, політичному». Лабушевський звертає увагу на те, що в результаті війни Польща зазнала не тільки матеріальних втрат, але й духовних.

Автор, коли пише про духовні втрати, стверджує, що закінчення війни не означало завершення процесу нищення доробку Другої Речі Посполитої: «Ослаблена воєнними злочинами духовність суспільства була піддана ще одному випробуванню: за часів панування комуністів у Польщі з'явилася нова інтерпретація понять, які є фундаментальними для моральності держави та суспільства. Це були наступні поняття: власність, яку після 1945 р. розуміли як виправдання для поділу «здобичі» революції; яка перемогла в країні; справедливість і верховенство права, які визначали через призму репресій у відношенні до солдатів, що воювали в підпіллі та зробили великий внесок у справу боротьби за незалежність; честь, яку вимірювали дієвістю злочинницьких планів; чесність, яка спиралася на брехню тих, хто служив новій владі; патріотизм, який визначався як служба чужій державі, чужій ідеології; відповідальність, яку розуміли як захист інтересів партійної верхівки; героїзм, який отожднювали з виправданими і нагородженими вбивствами, зчиненими працівниками органів безпеки; незалежність і свобода, які сприймалися через призму інтернаціоналістичних гасел; традиція, яка спиралася на чужі зразки і перекреслювала доробок багатьох поколінь; демократія, яку тепер називали «народною», а насправді це був тоталітарний режим; лівиця зі знищеною багатою незалежницькою традицією і втратою суспільної вразливості; ідейність, яку тепер визначали за допомогою опортуністичних положень та конформізму; народність, яка могла існувати лише з дозволу влади й була позбавлена автентичної підтримки та коренів».

Томаш Лабушевський пише також про те, що поряд зі зразками гуманізму, солідарності та самопожертви (представленими, наприклад, такими людьми, як Ірена Сендлерова та Вітольд Пілецький), війна спричинила нетолерантність та неповагу, егоїзм, байдужість та навіть безкорисливу жорстокість. Він звертає увагу на те, що ця виставка – це подорож не тільки слідами матеріальної та духовної культури, слідами загублених пам'ятників і суспільств, подорож до світу чужих значень, «багатьох правд», але й історії, яку писали поновому.

Підкреслює, що це подорож усередину нас самих.

Наталія ДЕНИСЮК

Польсько-американський фонд
свободи і фонд «Освіта для
Демократії»
оголошують відкритий конкурс
для кандидатів
з України, Білорусі, Росії, а
також Молдови, Грузії, Вірменії,
Азербайджану, Казахстану і
Киргизстану
на отримання стипендій
імені Лейна Кірккланда
у 2015/2016 навчальному році.

Програма адресована молодим лідерам, що здобули вищу освіту, які зацікавлені в розвитку демократії, економіки та громадянського суспільства у своїх країнах та регіонах.

Реалізація програми відбувається в рамках двосе-
местрового навчання у вищих навчальних закладах
Польщі та 2–4 тижневих професійних стажувань у
державних або приватних установах й організаціях.

СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

- економіка і менеджмент;
- адміністрація/менеджмент (бізнес, НУО, культура, охорона навколишнього середовища, охо-
рона здоров'я, освіта);
- державне управління (органи державної
влади і самоврядування);
- право;
- суспільні науки (соціальна психологія, со-
ціологія);
- політологія і міжнародні відносини;
- політика розвитку та гуманітарна допомога.

Дипломна робота, яка має бути написана в рамках
стипендії, повинна мати науковий або практичний
характер (в остатньому випадку дипломна робота
повинна містити вступ у науковому характері).

КАНДИДАТИ:

У 2015/2016 навчальному році Програма Кіркклан-
да адресована представникам таких професійних
груп:

- експерти, політики, працівники органів дер-
жавної влади і самоврядування;
- підприємці, менеджери;
- лідери неурядових організацій, діячі культу-
ри і громадські діячі;
- викладачі вузів;
- журналісти.

ОБОВ'ЯЗКОВІ ВИМОГИ:

- громадянство та постійне проживання в од-
ній із вищевказаних держав (особи, які мають карту
постійного проживання в Польщі, не можуть претен-
дувати на отримання стипендії Кірккланда);
- повна вища освіта (ступінь магістра);
- вік до 35 років (в обґрунтованих випадках –
до 40 років);
- знання польської мови (на рівні, достатньо-
му для участі в лекціях та семінарських заняттях, а
також для написання дипломної роботи) або англій-
ської мови – у випадку обрання кандидатом конкрет-
ного навчального курсу на цій мові (у такому випад-
ку достатнім вважається пасивне знання польської
мови). Під час співбесіди обов'язково потрібно по-
казати знання польської мови як мінімум на рівні B1
(якщо робота буде польською мовою) або A1 (робота
буде англійською мовою);
- досвід професійної діяльності – мінімум
2 роки.

У програмі обов'язкова взаємна повага, незалеж-
но від країни походження.

ПЕРЕВАГА надаватиметься кандидатам, які:

- активно працюють у сфері своєї професій-
ної або громадської діяльності;
- мають значні досягнення у сфері своєї діяль-
ності;
- раніше не навчалися в Польщі.

НЕОБХІДНІ ДОКУМЕНТИ:

1. Заповнена он-лайн заявка на участь у про-
грамі:
 - а) анкета;
 - б) проект перебування (мотиваційний лист) – об-
ґрунтування намірів кандидата стосовно участі в
Програмі Кірккланда, в т. ч. пропозиції щодо навчання

у Польщі та плани на майбутнє (4000–6000 знаків з
урахуванням пробілів).

2. Два рекомендаційних листи з переліком до-
сягнень та кваліфікацій кандидата, а також описом
перспектив його подальшого розвитку й роботи у
сфері професійної або громадської діяльності (поль-
ською, російською або англійською мовою), надіслані
електронною поштою.

3. Копія диплому про вищу освіту (також за на-
явності – диплому кандидата наук), надіслана елек-
тронною поштою.

НАБІР КАНДИДАТІВ:

Відбір 45 кращих кандидатів буде проводитися в
три етапи:

- I етап – оцінка на предмет відповідності
обов'язковим вимогам;
- II етап – оцінка анкет кандидатів експертами з цих
галузей;
- III етап – кваліфікаційна співбесіда (запланована
на 14.04.–30.04.2015).

Кандидати, відібрані для участі в III етапі, будуть
повідомлені про це електронною поштою наприкінці
березня. Інформація про остаточні результати кон-
курсу буде надіслана також електронною поштою в
червні 2015 р.

ПРОЦЕДУРА ПОДАННЯ ЗАЯВОК:

Анкетну форму необхідно заповнити он-лайн, її
можна отримати на сайті: www.kirkland.edu.pl.

Після заповнення анкетної форми он-лайн необ-
хідно роздрукувати видану системою сторінку з ін-
формацією, яка підтверджує отримання заявки. Під-
писану сторінку та фотокартку кандидата потрібно
надіслати звичайною поштою на адресу програми.

Рекомендаційні листи та копію диплому потріб-
но відсканувати та надіслати на електронну адресу:
kirkland@kirkland.edu.pl.

Заявки мають бути надіслані до:
1 березня 2015 р.

Анкетні форми, які надійдуть після закінчення ви-
щевказаного терміну, розглядатися не будуть.

ФІНАНСОВІ УМОВИ:

Стипендія: близько 1800 злотих на місяць. Додат-
ково програма покриває такі витрати: вартість нав-
чання, проживання в Польщі, страхування, білетів
до Польщі й назад, візові витрати, купівлю необхід-
них матеріалів і навчальних посібників. Стипендіатам
надають на тимчасове користування комп'ютери, які
можуть стати їхньою власністю лише після повного
виконання всіх умов програми навчання.

СТИПЕНДІАЛЬНА ПРОГРАМА ВКЛЮЧАЄ:

1. Урочисте відкриття програми (середина ве-
ресня 2015 р.).
2. Підготовчо-інформаційний курс (10 днів).
3. Заняття у вищих навчальних закладах (два
семестри) в провідних польських науково-академіч-
них центрах: Варшава, Краків, Познань, Вроцлав, Лю-
блін.
4. Підготовку семестрових і дипломних робіт.
5. Чотири інтеграційно-дидактичні зустрічі
всіх стипендіатів.
6. Заняття з тематики активізації лідерів та ін-
дивідуального розвитку.

7. Професійне стажування (мінімум 2 тижні), як
правило після завершення програми навчання.
8. Урочисте завершення програми і церемонія
вручення дипломів (наприкінці червня 2016 р. у Вар-
шаві).

Контакти:

фонд «Освіта для Демократії»
<http://www.edudemo.org.pl>

Програма Кірккланда
ul. Hoża 59 m. 1A, 00-681 Warszawa
E-mail: kirkland@kirkland.edu.pl
www.kirkland.edu.pl

ПОЛЬСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ФОНД СВОБОДИ
(ПАФС) – спонсор програми.

ПАФС розпочав свою діяльність у 2000 р. Головна
мета ПАФС – зміцнення демократії, громадянсько-
го суспільства, забезпечення рівних можливостей
розвитку громадських та індивідуальних ініціатив,
розвиток ринкової економіки, а також ознайомлен-
ня представників країн Центрально-Східної Європи
з польським досвідом у сфері трансформації суспі-
льства. ПАФС фінансує свою діяльність із доходів
фонду, джерелом якого є засоби Польсько-амери-
канського фонду підприємництва (ПАФП). Станом
на сьогоднішній день ПАФП перерахував у Фонд ПАФС
250 млн доларів США. Із 2000 р. ПАФС скерував на ре-
алізацію своїх програм понад 100 млн доларів США.

Програми фонду адмініструють різні польські не-
урядові організації, що діють відповідно до розпо-
блених ПАФС принципів та процедур.

Стипендіальна програма імені Лейна Кірккланда
– довгостроковий проєкт ПАФС, який було започат-
ковано у 2000 р. Додаткову інформацію про ПАФС та
його програми можна знайти на сайті:
<http://www.pafw.pl>.

ФОНД «ОСВІТА ДЛЯ ДЕМОКРАТІЇ» – адміністра-
тор програми.

Фонд, заснований у 1989 р. з ініціативи польських
опозиційних діячів та педагогів з Американської фе-
дерації вчителів, – незалежна, неприбуткова, неуря-
дова організація, що має статус суспільно корисної
організації.

Мета фонду – ініціювання, підтримка та впрова-
дження освітньої діяльності, яка слугує пропагуван-
ню ідеї демократії та підготовці до праці з підтримки
демократії, а також до діяльності в демократичних
інститутах. Фонд підтримує місцеві спільноти в діях із
побудови громадянського суспільства, а свої програми
будує на фундаменті місцевих традицій та куль-
тури у співпраці з людьми різних національностей,
релігій та політичних переконань. Фонд діє у Польщі,
а також за кордоном – у Східній Європі, Середній Азії
та на Кавказі.

Галузі діяльності фонду: 1. соціалізація та демокра-
тизація шкіл. 2. громадянська активність та відпові-
дальність. 3. глобальна солідарність.

Додаткову інформацію про фонд та його програми
можна знайти на сайті: www.edudemo.org.pl.

Informacja
wołyńska
Волинська
інформація

Луцький міський голова
дав розпорядження вста-
новити вказівники, на яких
буде зазначено розташу-
вання бомбосховищ у місті.

.....

Mer Łucka wydał rozpo-
rządzenia o zainstalowa-
niu w mieście oznaczeń
wskazujących położenie
schronów przeciwlotniczych.

У Волинській області вини-
кли проблеми із закупівлею
ліків медичними закладами.
Фармацевтичні фірми не
беруть участі в тендерах,
оскільки через коливання
курсу валют та інфляцію не
можуть вказати ціни, за яки-
ми будуть продавати ліки.

.....

W obwodzie wołyńskim
wystąpiły komplikacje
z zakupem leków przez
placówki medyczne. Firmy
farmaceutyczne nie biorą
udziału w przetargach,
ponieważ ze względu na
niestabilny kurs walut i
inflację nie mogą podać
dokładnych cen leków.

Із Луцька в Маріуполь від-
правили 6 тис. кв. м плівки,
за допомогою якої можна
тимчасово закрити вікна
в будівлях, пошкоджених
внаслідок обстрілу сепара-
тистами.

.....

Z Łucka do Mariupola
wysłano 6 tys. m kw. folii,
przy pomocy której można
będzie czasowo zasłonić
okna w budynkach, usz-
kodzonych wskutek ostrzału
miasta przez separatystów.

У Володимирі-Волинському
планують створити приту-
лок для бездомних тварин,
реєструвати та стерилізу-
вати їх, проводити просвіт-
ницьку роботу з молоддю
щодо ставлення до тварин.

.....

We Włodzimierzu Wo-
łyńskim planuje się utwo-
rzenie schroniska dla bez-
domnych zwierząt, ich
rejestracja i sterylizacja, a
także przeprowadzenie akcji
edukacyjnych dla młodzieży
poświęconych traktowaniu
zwierząt.

Біля Луцька будують новий
сміттєвий полігон, оскіль-
ки старий, розташований у
селі Брище, переповнений.

.....

Niedaleko Łucka budują
nowe wysypisko śmieci,
ponieważ stare, położone
we wsi Bryszcze, jest
przepełnione.

Голова Волинської обл-
держадміністрації розпо-
рядився скоротити 20 %
чиновників в обласних та
районних органах влади.

.....

Przewodniczący Wo-
łyńskiej Obwodowej Admi-
nistracji Państwowej wydał
rozporządzenie o zwolnieniu
20 proc. urzędników w pa-
ństwowym i rejonowym
obwodowych i rejonowych
władz lokalnych.

УМОВИ надання послуг Пункту прийому візових анкет до Польщі

Заявники, які мають намір подавати документи на отримання Шенгенської або Національної візи до Республіки Польща, скориставшись послугами Пункту прийому візових анкет, що знаходяться у відповідному консульському окрузі, обов'язково повинні попередньо забронювати дату та час особистої подачі документів до ППВА.

Для здійснення бронювання дати та часу особистої подачі документів до ППВА заявнику необхідно:

- звернутися в будь-яке відділення українських банків ПАТ «Ідея Банк» або ПАТ «Кредобанк», які знаходяться на території, де офіційно зареєстрований/працює/навчається заявник (із детальним переліком банківських відділень можна ознайомитися на веб-сайті ППВА за наступним посиланням http://www.polandvisa-ukraine.com/visa_application_process.html);
- ознайомитися та погодитися із зазначеними умовами;
- надати працівнику відділення банку оригінал внутрішнього паспорта громадянина України (для визначення місця офіційної реєстрації заявника) та оригінал паспорта громадянина України для виїзду за кордон (для внесення даних та генерування унікального коду). Іноземцю необхідно надати паспортний документ та посвідку на постійне місце проживання;
- здійснити оплату послуги бронювання запису (шляхом безготівкового перерахування коштів на рахунок ППВА) згідно тарифів ППВА на день здійснення платежу (відповідну квитанцію із платіжними реквізитами ППВА та умови надання послуг можна отримати безпосередньо в банківських відділеннях).

Прийом документів та платежів від уповноваженої особи, яка діє на підставі виданої заявником довіреності не проводиться, окрім членів подружжя, які оплачують послугу бронювання один за одного (за наявності свідоцтва про одруження або відповідних відміток у паспорті).

Для бронювання дати та часу подачі документів дитини до 18 років батьками/опікуном додатково необхідно надати відповідні підтверджувальні документи (оригінал свідоцтва про народження дитини/документ, що підтверджує опікунство).

Після здійснення оплати послуг ППВА працівник банку надає заявнику 2 (два) примірники квитанції про оплату із зазначеним у них унікальним кодом для можливості здійснення бронювання запису на подачу документів до ППВА. Код для запису активується через 24 години після здійснення оплати та діє протягом 6 (шести) місяців із дня здійснення оплати (за умови наявності дійсного паспорта громадянина України для виїзду за кордон (надалі – закордонного паспорта), термін дії якого закінчується не раніше 3 (трьох) місяців після припинення зазначеного шестимісячного терміну). Унікальний код для запису не може бути переданий заявником іншим особам.

Попередній запис на подачу документів до ППВА може бути здійснений заявником або он-лайн за допомогою веб-сайту ППВА www.polandvisa-ukraine.com (цілодобово);

або телефоном за допомогою колл-центру ППВА за номерами: (+38) 044 594 54 96, (+38) 032 235 17 76, (+38) 032 242 45 64 чи (+38) 050 117 90 53 (всі дзвінки безкоштовні (оплата здійснюється згідно тарифів оператора мобільного зв'язку) та приймаються (без перерви) з понеділка до

п'ятниці з 08:00 до 22:00).

При здійсненні реєстрації за допомогою веб-сайту заявник вносить свій унікальний код, після чого самостійно вказує та обирає: прізвище, ім'я, категорію візи, дату народження, дату закінчення терміну дії закордонного паспорта, дату повернення з-за кордону, а також зазначає свою дійсну адресу електронної поштової скриньки та контактний номер мобільного телефону. Після введення даних заявнику необхідно обрати зручний день та час подачі документів до ППВА (вибравши із наявних вільних дат/часу).

Після завершення реєстрації на зазначену заявником адресу електронної поштової скриньки в підтвердження запису заявника автоматично надходить лист-підтвердження.

У випадку запису на подачу документів через колл-центр ППВА заявник у телефонному режимі диктує оператору своє прізвище, ім'я, номер та серію закордонного паспорта і після закінченню процедури реєстрації також отримує лист-підтвердження на зазначену ним адресу електронної пошти.

Заявник повинен особисто прийти до ППВА в зазначений у листі-підтвердженні день та час з оригіналом квитанції про оплату послуг за бронювання запису до ППВА та необхідними для подачі на відкриття візи документами*, а саме:

- візова анкета заявника, заповнена та підписана особисто заявником (анкету можна завантажити скориставшись наступним посиланням: http://www.polandvisa-ukraine.com/English/tourist_application.html або отримавши бланк анкети безпосередньо у ППВА);
- 2 (дві) кольорові фотографії заявника паспортного зразка розміром 3,5 см x 4,5 см;
- закордонний паспорт заявника, термін дії якого закінчується не раніше 3 (трьох) місяців після запланованої дати повернення заявника з країн Шенгенської зони;
- паспорт громадянина України (внутрішній паспорт) – оригінал із копіями всіх сторінок, що містять будь-які відмітки;
- оригінал та копія страхового медичного полісу з оригіналом квитанції про його оплату;
- один екземпляр оригіналу квитанції про оплату послуг бронювання запису до ППВА.

*Перелік документів, необхідних для подачі візової заявки, може змінюватися відповідно до вимог Генерального Консульства Республіки Польща (надалі – консульство). Для отримання актуальної інформації перед відвіданням ППВА заявник обов'язково повинен уточнити остаточний перелік документів, розміщений для вільного публічного ознайомлення на веб-сайті: <http://www.polandvisa-ukraine.com/>.

Консульство залишає за собою право вимагати додаткову інформацію або документацію та відмовляти у видачі візи заявнику. В певних випадках, встановлених консульством, замість передачі документів через ППВА консульство надає/повертає відповідні документи безпосередньо заявнику.

Під час подачі візової анкети та супутніх документів до ППВА для окремих категорій заявників може бути встановлена необхідна додаткова оплати візового збору безпосередньо на рахунок консульства (у розмірі від 35 € до 70 € згідно дійсних тарифів консульства), з якими можна ознайомитися за наступним посиланням http://www.polandvisa-ukraine.com/tourist_visafees.html.

У разі, якщо заявник із будь-яких причин не з'явився до ППВА в зазначену в листі-підтвердженні дату та час, унікальний код для запису автоматично деактивується та заяв-

ник втрачає право звернутися за отриманням візи в межах раніше сплачених коштів.

Повторне звернення заявника до ППВА можливе лише при повторній оплаті бронювання.

Належним підтвердженням своєчасного прибуття заявника до ППВА є квитанція видана працівником ППВА після подачі документів із даними заявника та присвоєним номером візової справи.

У виняткових випадках (тяжка хвороба заявника, тяжка хвороба або смерть близьких родичів заявника, форс-мажорні обставини – підтверджені відповідними документами) може бути прийнято позитивне рішення про повторне звернення заявника з візовою заявою в межах раніше сплачених коштів.

Під час подачі візової анкети та супутніх документів до ППВА заявник підписує письмову згоду суб'єкта персональних даних та два примірники акту виконаних робіт/наданих послуг, один із яких залишається у ППВА, а інший видається заявнику.

Оплата послуг ППВА підтверджує, що заявник особисто детально ознайомився та погоджується з цими умовами, що мають юридичну силу договору приєднання.

Не пізніше наступного, після звернення заявника до ППВА, робочого дня пакет із документами заявника передається до Генерального Консульства Республіки Польща, з дотриманням правил безпеки та вимог консульства. Розгляд документів консульством триває від 6 (шести) робочих днів до 30 (тридцяти) календарних днів після чого повертається до ППВА.

Заявник погоджується з тим, що рішення щодо видачі Шенгенської або Національної візи, або відмови в її видачі, приймається виключно Генеральним Консульством Республіки Польщі та ППВА не несе жодної відповідальності за будь-яку затримку у винесенні рішення щодо отримання заявником візи.

ППВА не несе відповідальності за можливі порушення та дії, що не належать до його компетенції, зокрема: за зміну строків оформлення віз у Генеральному Консульстві Республіки Польща, відмову у видачі візи; за дії інших консульських, митних та імміграційних установ; за втрату або пошкодження документів заявника консульством або інших умов, що виходять з-під контролю та не залежать від волі ППВА.

Заявник має можливість отримати свій закордонний паспорт особисто у ППВА або скориставшись послугою кур'єрської доставки (доставка паспорта через кур'єрську службу замовляється та сплачується заявником окремо безпосередньо під час подачі документів до ППВА та становить 50 грн). У разі повернення документів заявнику за допомогою третіх осіб – кур'єрської служби, ППВА не несе відповідальності за їхні дії, зокрема при втраті чи пошкодженні документів заявника.

Для отримання закордонного паспорта безпосередньо у ППВА заявнику необхідно пред'явити оригінал паспорта громадянина України (внутрішнього паспорта) та оригінал квитанції про оплату послуг.

У випадку, якщо заявник не з'явився за своїм закордонним паспортом до ППВА протягом 90 (дев'яноста) днів із моменту подачі візової анкети та супутніх документів до ППВА, паспорт буде повернуто для зберігання до Генерального Консульства Республіки Польща та для подальшої його передачі до органів МЗС України.

*Вітаємо з першим 50-річчям
директора
Рівненського краєзнавчого музею
Олександра Булигу
та його брата-близнюка
рівненського режисера
Віктора Булигу!*

*Проходить час, роки минають,
їх не спинити, не здогнать.
Душа, здається, ген співає,
А за плечима – 50.
Хай Вам здоров'я тільки додається,
А віднімаються невдачі і біда.
Хай множиться добром і водограєм ллється
І щастя ділиться на многії і благії літа!*

Друзі Ювілярів

Niemal 400 ofert w konkursie na projekty polonijne

Nauczanie języka polskiego, media polonijne, infrastruktura polonijna oraz umocnienie pozycji środowisk polskich za granicą – na takie projekty trafi do organizacji, fundacji i uczelni 31,7 mln zł w ramach tegorocznego konkursu MSZ. Zgłoszono niemal 400 ofert. Ogłoszenie wyników do końca lutego.

Do konkursu zgłoszono 432 oferty, jednak – jak wynika z informacji resortu spraw zagranicznych – nie wszystkie będą podlegać merytorycznej ocenie. Odrzucono łącznie 45 ofert; 8 spośród nich złożono po regulaminowym terminie, 37 komisja konkursowa oceniła negatywnie pod względem formalnym. MSZ informuje, że organizacje, których projekty zostały odrzucone, otrzymają uzasadnienia.

Komisja konkursowa oceni 387 ofert. Dofinansowane zostaną projekty z czterech obszarów tematycznych: nauczanie języka polskiego, media polonijne, infrastruktura polonijna, pozycja środowisk polskich w krajach zamieszkania, więzi i kontakty z Polską.

Łącznie na projekty dotyczące współpracy z Polonią Ministerstwo Spraw Zagranicznych przeznaczy w 2015 r. 62,5 mln zł. 9,5 mln zł trafi do Ministerstwa Edukacji Narodowej, które sfinansuje z tych środków m.in. edukacyjne kolonie i obozy letnie w Polsce. 21,3 mln zł z 62,5 mln zł trafi na kontynuację dwuletnich projektów, które zostały zaakceptowane w zeszłorocznym konkursie.

W konkursie dotyczącym współpracy z Polonią oferty mogą składać organizacje pozarządowe, fundacje, stowarzyszenia, uczelnie, instytuty badawcze, jednostki samorządu terytorialnego.

Nowe projekty dotyczące nauczania języka polskiego zostaną dofinansowane w tym roku w łącznej kwocie 1,5 mln zł. Zostaną przeznaczone na projekty wspierające nauczanie języka polskiego i w języku polskim, w szczególności w Niemczech, Ameryce Północnej oraz krajach migracji zarobkowej. Większą część środków z tego obszaru tematycznego – 11 mln zł – przeznaczono na kontynuację projektów na Białorusi, Ukrainie, Litwie oraz w Wielkiej Brytanii i Irlandii.

Na kontynuację dwuletnich projektów

wspierających media polonijne na Białorusi, Ukrainie, Litwie resort przeznaczy w 2015 r. 4,8 mln zł. Na nowe projekty wyda 1,6 mln zł.

Na wsparcie infrastruktury polonijnej resort przekaze w 2015 r. ogółem 11,5 mln zł, z czego na kontynuację – 5,5 mln zł, a na nowe projekty 6 mln zł. W tym roku zostaną dofinansowane nowe inicjatywy mające na celu inwestycje w infrastrukturę Domów Polskich, instytucji polonijnych i placówek oświatowych.

«Pozycja środowisk polskich w krajach zamieszkania» oraz «więzi i kontakty z Polską» to obszary konkursu, w ramach których nie będą kontynuowane projekty z zeszłego roku, więc pula środków do rozdysponowania na nowe projekty jest większa niż w pozostałych obszarach.

Projekty z obszaru zatytułowanego «Pozycja środowisk polskich w krajach zamieszkania» ma służyć umocnieniu i lepszej widoczności organizacji i społeczności polonijnych we wszystkich krajach świata. Zadania te to m.in. wzmacnianie inicjatyw gospodarczych Polonii oraz poradnictwo prawne i zawodowe na rzecz mniejszości polskich za granicą i migrantów zarobkowych. Na projekty w tym obszarze zostanie przeznaczonych 13,8 mln zł.

Projekty mające na celu wzmacnianie kontaktów i więzi z Polską zostaną dofinansowane w kwocie 8,8 mln zł. W tym mieszczą się m.in. wizyty studyjne, szkolenia, krótkoterminowe staże, wymiany międzyszkolne i samorządowe, imprezy w kraju z udziałem przedstawicieli diaspory, integracja grup zawodowych i pokoleniowych.

Jest to czwarta edycja konkursu realizowana przez MSZ. W 2012 r. jego budżet wyniósł 54,2 mln zł, w 2013 r. – 62,2 mln zł, w 2014 r. – 59,3 mln zł (w tym 2 mln zł wydatkowane przez MEN).

Magdalena CEDRO, Polska Agencja Prasowa

Майже 400 заявок у конкурсі на полонійні проекти

На вивчення польської мови, полонійні ЗМІ, полонійну інфраструктуру та зміцнення польських товариств за кордоном у рамках цього річного конкурсу Міністерство закордонних справ Польщі надасть організаціям, фондам та університетам 31,7 млн злотих. Подано майже 400 заявок. Результати оголосять до кінця лютого.

На конкурс було подано 432 заяви, але, як інформує Міністерства закордонних справ, не всі з них будуть оцінюватися. Всього було відхилено 45 заявок. 8 із них подано після завершення встановленого терміну, 37 конкурс-на комісія оцінила негативно з формального погляду. Міністерство закордонних справ повідомляє, що організації, проекти яких було відхилено, отримають пояснення.

Конкурсна комісія оцінюватиме 387 заявок. Фінансування отримають проекти в чотирьох галузях: вивчення польської мови, полонійні ЗМІ, полонійна інфраструктура та становище польських громад у країнах їхнього проживання, зв'язки й контакти з Польщею.

На проекти співпраці з Полонією у 2015 р. Міністерство закордонних справ виділить 62,5 млн злотих. 9,5 млн злотих буде виділено міністерству освіти, яке фінансуватиме з цих коштів освітні та літні табори в Польщі. 21,3 млн злотих із 62,5 будуть призначені для продовження дворічних проектів, схвалених минулого року.

У конкурсі щодо співпраці з польськими громадами заявки можуть подавати неурядові організації, фонди, товариства, університети, науково-дослідні інститути, органи місцевого самоврядування.

Нові проекти з навчання польської мови будуть фінансуватися в цьому році на загальну суму 1,5 млн злотих. Кошти буде виділено на проекти, які підтримують вивчення польської мови та викладання польською, зокрема, в Німеччині, Північній Америці та країнах трудової міграції. Значну частину коштів, аж 11 млн злотих, виділять на продовження проектів у Білорусі, Україні, Литві, Великобританії та Ірландії.

Для продовження дворічних проектів із підтримки полонійних ЗМІ в Білорусі, Україні, Литві міністерство виділить у 2015 р. 4,8 млн

злотих, а для нових проектів – 1,6 млн злотих.

Для підтримки полонійної інфраструктури у 2015 р. міністерство виділить 11,5 млн злотих, із яких 5,5 млн – для продовження проектів, а 6 млн – для нових проектів. Цього року будуть фінансуватися нові ініціативи у сфері інвестицій в інфраструктуру Польських Домів, полонійних організацій і навчальних інституцій.

«Становище польських громад у країнах їхнього проживання» і «Зв'язки та контакти з Польщею» – це ті напрямки конкурсу, в яких не будуть продовжені минулорічні проекти, тому обсяг коштів, які виділять для нових проектів, більший, ніж в інших галузях.

Проекти у групі «Становище польських громад у країнах їхнього проживання» спрямовані на зміцнення та покращення діяльності організацій та полонійних громад у всіх країнах світу. Ці завдання включають зміцнення еко-номічних ініціатив Полонії, правове та професійне консультування польських меншин за кордоном і трудових мігрантів. Для проектів у цій сфері буде виділено 13,8 млн злотих.

На проекти, спрямовані на зміцнення відносин і зв'язків із Польщею, виділять 8,8 млн злотих. Вони передбачатимуть, зокрема, ознайомчі поїздки, тренінги, короткострокові стажування, обмін між місцевими органами влади та школами, проведення заходів у країні проживання за участю представників польської громади, інтеграцію професійних груп і представників різних поколінь.

Міністерство закордонних справ Польщі проводить конкурс у четверте. У 2012 р. його бюджет становив 54,2 млн злотих, у 2013 р. – 62,2 млн злотих, у 2014 р. – 59,3 млн злотих (у тому числі 2 млн злотих, витрачених Міністерством освіти).

Магдалена CEDRO, Польська агенція преси

Zapraszamy młodzież polskojęzyczną do wzięcia udziału w VI edycji Konkursu «Być Polakiem»

JESTEŚ MŁODYM POLAKIEM?

+

MIESZKASZ POZA GRANICAMI OJCZYZNY?

=

WEŹ UDZIAŁ W KONKURSIE

Jeśli masz 8-25 lat, znasz język polski, ale żyjesz za granicą, lubisz Polskę i chcesz przyjechać do Ojczyzny, prześlij pracę pisemną lub multimedialną na jeden z tematów:

Grupa I - wiek 8 - 12 lat
«Bohaterowie polskich książek w podróży dookoła świata»

Grupa II - wiek 13 - 15 lat
«Wnioskuje o przyznanie Orderu Uśmiechu Polce/Polakowi – ...»

Grupa III - wiek 16- 18 lat
«PRL we wspomnieniach moich najbliższych»

Grupa IV - wiek 19-25 lat

«Aby Polska flaga nigdy nie powiewała niżej niż flagi innych państw»
[słowa Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego]

Grupa V - MULTIMEDIALNA - bez ograniczeń wiekowych
«20 milionów Polaków rozsiansych po całym świecie»

Aby wziąć udział w Konkursie należy:

1. Zapoznać się z tematami prac i wypełnić formularz zgłoszeniowy dostępny na stronie internetowej www.svyiatnatak.pl.
 2. Do 31 marca 2015 roku przesłać pracę zgodnie z Regulaminem.
- Na zwycięzców czekają atrakcyjne nagrody:

- przyjazd do Polski,
- uroczysta Gala w Zamku Królewskim,
- pobyt w kraju.

Organizator:
Fundacja «Świat na Tak»,
al. Szucha 27,
00-560 Warszawa,
tel. 22 629 35 75,
bypolakiem@swiatnatak.pl

Partnerzy:
Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Stowarzyszenie «Wspólnota Polska»,
Europejska Unia Wspólnot Polonijnych,
Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą,
Zjednoczenie Polek na Emigracji

Niedokończone opowiadanie

27 stycznia minęło 75 lat od dnia tragicznej śmierci Isaaka Babla – człowieka, pisarza i ważnego świadka swojej epoki. Czytając jego dzieła odnajdujemy analogie z dniem dzisiejszym, które są szczególnie istotne w wojennej rzeczywistości na wschodzie Ukrainy.

Isaak Babel urodził się 30 czerwca (12 lipca) 1894 r. w Odessie na Mołdawance w rodzinie żydowskiej. Cudem przeżył reakcyjny pogrom w roku «Wielkiego Manifestu» 1905 r., gdy zamordowano jego dziadka Szoela. Te wydarzenia opisał w «Historii mojego gołębnika». Młody Isaak biegle znał jidysz, język rosyjski i francuski. Przyszły pisarz dobrze poznał życie Odessy. A szczególnie ludność żydowską – marynarzy i rybaków, rzeźników i handlarzy mięsa, drobnych i bogatszych kupców, furmanów, łado-waczy i tragarzy portowych, bro-kerów, bankierów i przedsiębiorców, różnego rodzaju bandytów. I, oczywiście, ich matki, żony, siostry i dzieci. Wszyscy oni później zostali bohaterami jego utworów.

Pisarz debiutował nowelą «Stary Szlojme», wydaną w kijowskim czasopiśmie «Ognie» (nr 6 z dnia 9 lutego 1913 r.). Prawdziwym pisarzem został po tym, jak Aleksy Gorki w listopadzie 1916 r. opublikował w czasopiśmie «Letopis» jego opowiadania «Mama, Rimma i Alla» i «Ilja Isaakowicz i Margarita Prokofjewna». Od tego czasu Babel na całe życie pozostał miłośnikiem Gorkiego. Na początku lat 20, uświadamiając sobie, że nie osiągnął jeszcze mistrzostwa literackiego, korzysta z nauk Gorkiego i «wyrusza do ludzi», pracuje w różnych zawodach i środowiskach, aby poznać «ten bezlitosny i taki kolorowy świat».

Dzieła Babla drukowały lokalne czasopisma «Marynarz», «Odeskie wiadomości» i «Ława Odessy», kijowskie gazety i czasopismo «Ognie», czasopisma «Lena», «Magazyn magazynów», «Czerwona Nowina» w Petersburgu. Pisarz pod utworami stawiał swoje prawdziwe nazwisko lub sygnował je pseudonimem Bab-El.

W grudniu 1917 r. Babel, który szczerze wierzył w ideę komunizmu, został czekistą. Na sugestię członka kolegium redakcyjnego gazety «Prawda» Michaiła Kolcowa, którego później represjonowano, wstąpił do Pierwszej Armii Konnej. W lipcu 1920 r. był uczestnikiem wojny bolszewickiej przeciw wojsku polsko-ukraińskiemu. Pracował w gazecie wojskowej «Czerwony Kawalerzysta», gdzie podpisywał teksty pseudonimem Lutow. Jego wspomnienia w zbiorze opowiadań «Armia Konna» (1926 r.) stały się ważnym i makabrycznym świadectwem tych czasów: «Dłaczego nie opuszczam mnie ten ciężki smutek? Dlatego, że daleko od domu, dlatego, że obracamy wszystko w ruinę, idziemy jak wicher, jak lawa, znienawidzeni przez wszystkich, życie się rozpada, jestem na wielkiej, niekończącej się stypie» (Źródło: Dziennik 1920, Warszawa 2000, s. 96.).

Babel interesował się człowiekiem, bez względu na jego narodowość, wychowanie czy stan społeczny. Jego bohaterowie – to byli ludzie z krwi i kości. Autor przeżywał ich cierpienia jako własne: «Poznałem Eliasza, syna żytomierskiego rabina... I tak omdlewająco było widzieć księcia, który zgubił spodnie, przełamanego żołnierskim tobołem, jest odstępiliśmy od przepisów, wciągnęliśmy go do wagonu... Zaczęłam składać do skrzynki porozrzucane rzeczy żołnierza Braclawskiego. Tutaj wszystko było porzucane razem – mandaty agitatora i pamiątki żydowskiego poety. Portrety Lenina i Majmonidesa. Skąpym deszczem tęsknoty spadały na mnie kartki «Pieśni nad Pieśniami» i rewolwerowe naboje».

Babel, to mistrz lakonicznej i precyzyjnej opowieści, który nie pozostawał obojętny, ani wobec człowieka, ani wobec zjawisk. Czasem wydaje się być magiem, umiejętnie ukazującym harmonię, pokój, radość, a czasem cierpi z powodu «upadku ciała i życia». W jego opowiadaniach, czasami przebiegłych, a czasami otwartych – wręcz grubiańskich, przebija

głębokie człowieczeństwo – sama esencja życia.

Po wojnie Isaak Babel wrócił do rodzimej Odessy, gdzie pracował nad «Odeskimi opowiadaniem» (uzupełnione wydanie wyszło drukiem w 1931 r.). Odessa Babla, to wspomnienia z dzieciństwa, słońce i rzeźki wiatr znad morza, kwitnące drzewa akacji i dźwięki cykad, feeria barw i jasność poranka, wieczorny czar, wiosenny szczebiot ptaków i szum liści. Dotychczas, nikt tak jak on, człowiek urodzony w Mołdawiance, tak wspaniale nie pisał o odeskich mieszkańcach.

Od 1923 r. Babel zamieszkał w Moskwie. Znany rosyjski pisarz Konstanty Paustowski, podobnie jak wielu innych prozaików i poetów, uważał Isaaka Babla za swojego mistrza i nauczyciela. Ilja Erenburg, który poznał prawie wszystkich europejskich pisarzy,

pisał, że jest szczęśliwy z tego powodu, że poznał Babla, a później Hemingway'a.

W Związku Radzieckim z zawzięcią odnoszono się do jego talentu. Ówczesni krytycy radzieccy doszukiwali się w twórczości Babla «antypatii do sprawy klasy robotniczej», a radziecki dowódca Siemion Budionny, nazwał go «literackim degeneratem». Autor i jego dzieła stali się niebezpiecznymi świadkami swego czasu i anatomią przestępstw ideologii bolszewickiej. W liście do żony Babel pisał o kolektywizacji na Ukrainie:

«...Widziałem w czasie wojny domowej dużo upokorzeń, deptania i niszczenia istoty ludzkiej, ale te wszystkie upokorzenia, deptania i niszczenia były fizyczne. Jednak tutaj, pod Kijowem, dobrego, mądrego i mocnego człowieka zamienia się na bezpańskiego psa, ohydny i sparszywiający psa, od którego wszyscy odwracają się, jak od dżumy. Nawet nie psa i nawet nie ssaka, lecz coś gorszego...»

Mówią, że Babel sam był zwolennikiem okropnych metod rządu radzieckiego. Ten rząd zachował się wobec niego dokładnie tak samo. Jego wnuk Andrzej Malejew-Babel uważa, że, jego dziadek był skazany na areszt. Niestety, nie tylko na areszt.

W maju 1939 r. Isaak Babel został zaaresztowany pod zarzutem: «trockizm i konspiracyjna i terrorystyczna działalność przeciw władzom radzieckim». 27 stycznia 1940 r., po nieludzkich torturach i groteskowym postępowaniu sądowym, został rozstrzelany w więzieniu na Butyrce.

Don SZOJCHETMAN

Незавершене оповідання

27 січня минуло 75 років із дня загибелі Ісака Бабеля – людини, письменника та важливого свідка своєї епохи. Читаючи його твори, знаходимо аналогії в сьогоденні, які є особливо актуальними у воєнній реальності на сході України.

Ісак Бабель народився 30 червня (12 липня) 1894 р. в Одесі на Молдаванці в єврейській родині. Дивом вижив у чорносотенному погромі в рік «Великого Маніфесту» 1905 р., коли вбили його діда Шойла. Про ці події він пише в «Истории моей голубятни». Молодий Ісак вільно володіє їдишем, російською та французькою мовами. Майбутній письменник чудово знав побут Одеси. І, перш за все, його єврейського населення – моряків і риба-

лок, забійників худоби й м'ясників, дрібних та заможних торгівців, візників та вантажників, маклерів, банкірів та промисловців, «нальотчиків і наводчиків». І, звичайно ж, їхніх матерів, дружин, сестер і дітей. Усі вони пізніше стали героями його творів.

Дебютував письменник з оповіданням «Старий Шлойме», опублікованим у київському журналі «Огни» (№ 6 від 9 лютого 1913 р.). Справжнім письменником він став після того, як Олексій Горький опублікував у листопаді 1916 р. в журналі «Летопись» його оповідання «Мама, Римма і Алла» та «Ілля Ісакович та Маргарита Прокопівна». Із тої пори він на все життя залишається шанувальником Горького. На початку 20-х рр. він, розуміючи, що це не досягнув справжнього рівня письменництва, за порадою Горького «йде в люди», змінюючи безліч занять, щоб пізнати «цей жорстокий і такий різнобарвний світ».

Його твори друкували, зокрема, в одеських виданнях «Моряк», «Одесские новости» та «Лава Одессы», київських газетах та журналі «Огни», пітерських – «Лена», «Журнал журналов», «Красная новь». Письменник підписував твори справжнім ім'ям та псевдонімом Баб-Ель.

У грудні 1917 р. Бабель, який щиро вірив у ідею комунізму, пішов працювати в ЧК. За пропозицією члена редколегії газети «Правда» Михайла Кольцова, якого пізніше репресували, він пішов у 1-шу Кінну армію. У липні 1920 р. став учасником більшовицької війни з польсько-українськими військами. Працював в армійській газеті «Червоний кіннотник», де підписувався псевдонімом Лютов. Його спогади у збірнику оповідань «Кінармія» (1926 р.) стали важливим і моторошним свідченням того часу: «Чому не полишає мене цей тяжкий сум? Тому, що я далеко від дому, тому, що ми все перетворюємо на руїну, йдемо, як вихор, як лава. Нас усі ненавидять. Життя

розвалюється. Я перебуваю на великих поминках, що ніяк не закінчаться» (джерело: «Дziennik 1920», Варшава, 2000, с. 96).

Бабеля цікавила людина, незалежно від національності, виховання чи класової приналежності. Його герої люди з плоті та крові. Він переживає їхні страждання, як власні: «Я впізнав Іллю, сина житомирського раби... І так томно було бачити принца, який згубив шта-ни, переломленого солдатською котомкою, що ми переступили правило, втягнули його у вагон... Я став складати в сундучок розсипані речі червоноармійця Брацлавського. Тут все було звалено разом – мандати агітатора та пам'ятки єврейського поета. Портрети Леніна та Маймоніда. Журливі і скупі дощечки падали вони на мене – сторінки «Пісні пісень» і револьверні патрони».

Бабель – майстер лаконічної та точної розповіді. Нікого й нічого не лишає байдужим, поняття краси умовні. Інколи він здається чарівником, здатним дати гармонію, спокій, радість. Часом страждає «розпадом плоті й життя». У його оповіданнях, деколи лукавих, інколи відвертих до грубості, глибока людяність. Це життя без проповідей.

Після війни Ісак Бабель повернувся до рідної Одеси, працював над «Одеськими оповіданнями» (повне видання з'явилося в 1931 р.). Одеса Бабеля – це спомини дитинства, сонце і свіжий вітер моря, цвітіння акцій і звуки цикад, буйство відтінків і яскравість ранку, вечірня благодать, весінній клекіт птахів та шум листя. До нашого часу ще ніхто так яскраво, чудово в вдало не написав про одеських мешканців, як цей чоловік, народжений на Молдаванці.

Починаючи з 1923 р. Бабель мешкає в Москві. Відомий російський письменник Костянтин Паустовський вважав Ісака Бабеля своїм вчителем, як і багато інших прозаїків і поетів. Ілля Еренбург, котрий особисто знав майже всіх європейських письменників, писав, що він вдячний долі за те, що був знайомий із Бабелем, а пізніше – з Хемінгуєм.

У Радянському Союзі не пробачали чужого таланту. Тогочасні радянські критики дошукалися в його творчості «антипатії справі робітничого класу», а радянський воєначальник Семен Будьонний назвав Бабеля «літературним дегенератом». Автор і його твори були небезпечними свідками свого часу й анатомією злочинів більшовицької ідеології. У листі до дружини Бабель писав про колективізацію в Україні:

«...Повидал я в Гражданскую потасовку много униженный, топтаний и изничтоженный человека как такового, но все это было физическое унижение, топтание и изничтожение. Здесь же, под Киевом, добротного, мудрого и крепкого человека превращают в бездомную, шелудивую и паскудную собаку, которую все чураются, как чумную. Даже не собаку, а нечто не млекопитающее...»

Подіюють, що він сам був прибічником жорстоких методів тодішньої влади. Вона вчинила з ним так само. Як вважає його онук Андрій Малєєв-Бабель, той був приречений на арешт. На жаль, не лише на арешт.

У травні 1939 р. Ісака Бабеля заарештували за звинуваченням у «троцькізмі та антирадянській змовницькій терористичній діяльності». 27 січня 1940 р., після нелюдських катувань і гротескного судочинства, його стратили в Бутирській тюрмі.

Дон ШОЙХЕТМАН

Informacje Lubelskie

■ Wśród akcji charytatywnych najgłośniejsza w Polsce jest charytatywna zbiórka pieniędzy «Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy». Od 22. lat pieniądze te wydaje się na zakup super nowoczesnego sprzętu dla oddziałów pediatrycznych, onkologicznych dla dzieci, a ostatnio także na oddziały w których leczą się osoby starsze. W tym roku w pierwszą niedzielę stycznia wyruszyło do zbiórki w Lubelskiem, mając opieczutowane ładne puszki, tys. wolontariuszy z 71 sztabów. W samym Lublinie było 600 wolontariuszy. Ta zbiórka w Polsce przynosi zazwyczaj ok. 50-ciu mln złotych. W tym roku, w Lubelskiem jak obliczono dotąd, 800 tys. złotych, ale ostateczne wyniki będą znane dopiero na początku marca, gdy zakończą się wszystkie telefoniczne licytacje różnych przedmiotów ofiarowanych na rzecz «Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy».

■ Dopiero w styczniu 2015 roku zakończyła się kampania cukrownicza 2014 roku. W dwóch lubelskich cukrowniach-gigantach: Krasnymstawie i Werbkowicach, było bowiem więcej buraków do skrojenia, aniżeli planowano. W Krasnymstawie skrojono 942 tys. ton buraków, a w Werbkowicach 829 tys. ton. W ciągu stu i kilku jeszcze dni, wyprodukowano w Krasnymstawie 149 tys. ton cukru, a w Werbkowicach 127,5 tys. ton. Wysoka była wydajność buraków z hektara, ponad 63 tony, a tak zwana polaryzacja czyli zawartość cukru w burakach bardzo wysoka – ze stu kilogramów buraków uzyskiwano 17 kg cukru.

■ O ile na Śląsku i w Zagłębiu wiele kopalń węgla kamiennego przeżywa trudny okres, to kopalnia węgla kamiennego w Bogdance w Lubelskiem «kwitnie». W IV-tym kwartale ub. roku wydobyte węgla handlowego wyniosło 2 mln 560 tys. ton. Jest to o 45 tys. ton więcej, aniżeli w tym samym okresie 2013 roku. Wyższa produkcja to m.in. efekt uruchomienia we wrześniu ub. r. nowego Zakładu Przeróbki Mechanicznej Węgla. Duży wpływ na wzrost wydobywania miało rozpoczęcie w listopadzie 2014 roku, uruchomienie ściany w Polu Nadrybie. W ten sposób kopalnia ustanowiła swój rekord wydobywania węgla handlowego. W całym 2014 roku wydobyto w Bogdance 9 mln i 190 tys. ton węgla handlowego, co oznacza, w porównaniu do 2013 roku, wzrost wydobywania o 10 %. W 2015 roku planuje się wydobyć 11 mln ton węgla. Ambitne plany, tak jak ambitne są, mającej najlepsze w Polsce wyniki wydobywania węgla, uzyskiwane przez blisko 4 tys. lubelskich górników. W całej kopalni, a więc łącznie z powierzchnią, pracuje ponad 5 tys. ludzi.

■ Śledczy rozbili gang, przemycający na dużą skalę, papierosy. Na ławie oskarżonych zasiadzie co najmniej 40 osób. Papierosy bez polskiej akcyzy zatrzymani przemycali z Ukrainy przez Polskę do Wielkiej Brytanii, Holandii i Belgii. Straty z tego tytułu na rzecz Skarbu Państwa Polskiego, oszacowano na sumę kilku milionów złotych. W latach 2007–2009 członkowie gangu przemycili ponad 11 mln paczek z papierosami. Nielegalny towar przewożono ciężarówkami – ukryte w drzwiach, a także samolotami tanich linii lotniczych. Oskarżeni przyznali się do winy. Za udział w gangu grozi im do 8 lat więzienia.

■ Drewniany kościółek, który stał przy ulicy Willowej w Lublinie od 1991 roku, trafił do Makarowa – miejscowości w obwodzie kijowskim na Ukrainie. Wierni z ulicy Willowej w Lublinie mają teraz większy kościół, bowiem w tamtym podczas nabożeństw w niedzielę, nie mieścili się i wiele osób stało przed kościołem, moknąc gdy padał deszcz lub śnieg. Przyznają, że poprzedni kościółek był ładniejszy, ale niestety za mały. Na Ukrainę trafił nie tylko sam kościół, ale także jego wyposażenie: ławki, żyrandole, schody i aparatura nagłaśniająca przewiezione zostały na ciężarówkach.

■ Rumuński przewoźnik Carpatair wznowi loty samolotowe na trasie Świdnik – Rzym. Pierwszy lot zaplanowano na dzień 30 marca. Z Portu Lotniczego «Lublin» z lotniskiem w Świdniku samoloty do Rzymu będą odlatywać dwa razy w tygodniu. Obecnie ze Świdnika latają do Frankfurtu nad Menem, Gdańska, Mediolanu, Londynu, Oslo. Od maja będą także latać do Sztokholmu. Od czerwca planuje się loty do krajów Beneluxu. Planuje się również loty na Wschód, natomiast z powodu małej frekwencji zrezygnowano z lotów do Warszawy.

■ W Lublinie trzy miejsca otrzymują «Znak Dziedzictwa Europejskiego». Są to Zamek Lubelski, klasztor Ojców Dominikanów i obelisk na Placu Litewskim postawiony dla uczczenia podpisania w 1569 roku Unii Lubelskiej. «Znak Dziedzictwa Europejskiego» służy m.in. podkreślaniu symbolicznej wartości obiektów, które odegrały znaczącą rolę w historii i kulturze Europy, budowaniu Unii Europejskiej.

■ Na ekrany lubelskich kin wszedł film «Carte Blanche». Jest to dramat inspirowany historią lubelskiego nauczyciela Macieja Białka, który ukrywał, że traci wzrok. Bał się bowiem stracić pracę. Pokazany jest dramat tego człowieka, który uczył historii w liceum przy ulicy Słowiczej w Lublinie. Pokazany jest wielki optymizm człowieka, który mimo swego nieszczęścia, ma dużo pasji życiowej, nie poddaje się losowi, by trwać «do końca». Film wielce pouczający dodający człowiekowi wiary w swoją wytrwałość.

■ W tym roku znacznie są wyższe mandaty nakładane kierowcom za przekraczanie prędkości. O ile w ubiegłym roku przeciętny mandat wynosił 50 złotych to w bieżącym roku za przekroczenie szybkości w terenie zabudowanym może wynieść nawet 1500 złotych. Jeszcze więcej zapłacą recydywiści.

■ Katedra Okulistyki Uniwersytetu Medycznego w Lublinie przeprowadziła w 2014 roku 8,5 tys. operacji oczu. Z reguły były to operacje w pełni udane. Pracują tu bowiem wybitni specjaliści w skali międzynarodowej. Nic więc dziwnego, że w dniach 30 i 31 stycznia b.r. odbędzie się w Lublinie Międzynarodowa Konferencja Okulistyczna z udziałem chirurgów z wielu krajów, m.in. z USA, Indii, Izraela, oraz krajów europejskich np. Włoch, Hiszpanii i Belgii. Cel konferencji głównie dydaktyczny.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

■ Найвідоміша благодійна акція Польщі – збір грошей «Великий оркестр святкової допомоги». Протягом 22 років зібрані гроші витрачають на купівлю найсучаснішого обладнання для педіатричних, онкологічних дитячих відділень, а віднедавна також для відділень, де лікують осіб старшого віку. У цьому році в першу неділю січня на Люблінщині кошти збирали тисячі волонтерів із 71-го штабу. Тільки в самому Любліні до акції долучилися 600 волонтерів. Усі мали опломбовані скриньки. Під час «Великого оркестру святкової допомоги» в Польщі зазвичай збирають близько 50 млн злотих. На Люблінщині в січня 2015 р. збрали 800 тис. злотих, проте остаточні результати акції будуть відомі лише на початку березня, коли закінчаться всі телефонні аукціони різних предметів, подарованих фундації «Великий оркестр святкової допомоги».

■ Цукрова кампанія 2014 р. завершилася лише в січні 2015 р. У двох люблінських цукроварнях-гігантах, Красниставі та Вербковіцах, було більше буряків для переробки, ніж планувалося. У Красниставі переробили 942 тис. тонн буряків, а у Вербковіцах – 829 тис. тонн. Упродовж понад ста днів у Красниставі виробили 149 тис. тонн цукру, а у Вербковіцах – 127,5 тис. тонн. Високою була урожайність буряків – понад 63 тонни з гектара, а так звана калорійність, тобто вміст цукру в буряках, дуже висока – з кожних 100 кг буряків отримували 17 кг цукру.

■ У Сілезії та Заглембі багато шахт із видобутку кам'яного вугілля переживають важкий період. Натомість вугільна шахта в Богданці, що на Люблінщині, «розквітає». У IV кварталі минулого року видобуток торгівельного вугілля становив 2 млн 560 тис. тонн. Це на 45 тис. тонн більше, ніж за цей же період упродовж 2013 р. Вищий рівень видобутку – це наслідок відкриття у вересні минулого року нової фабрики механічної переробки вугілля. Великий вплив на зростання видобутку мав початок розробки в листопаді 2014 р. стіни в Полі Надрибе. Таким чином, шахта встановила свій рекорд із видобутку торгівельного вугілля – протягом 2014 р. його видобуток у Богданці становив 9 млн 190 тис. тонн, тобто у порівнянні з 2013 р. видобуток збільшився на 10 %. У 2015 р. тут планують видобути 11 млн тонн вугілля. Амбітні плани й найкращі в Польщі показники видобутку вугілля можливі завдяки близько 4 тис. люблінських шахтарів. Загалом на шахті працевлаштовано, враховуючи робітників на поверхні, понад 5 тис. осіб.

■ Слідчі виявили злочинне угруповання, яке займалося контрабандою цигарок у великих об'ємах. На лаві підсудних опиняться щонайменше 40 осіб. Затримані перевозили з України через Польщу до Великобританії, Голландії та Бельгії цигарки без польських акцизних марок. Шкода, завдана польському бюджету, становить кілька мільйонів злотих. У 2007–2009 рр. члени угруповання перевезли понад 11 млн пачок із цигарками. Нелегальний товар перевозили захованим у дверях вантажівок, а також літаками дешевих авіаліній. Обвинувачені зізналися у скоєнні злочину. Тепер їм загрожує до 8 років ув'язнення.

■ Невеликий дерев'яний костел, який знаходився на вулиці Вілловій у Любліні з 1991 р., потрапив до Макарова – населеного пункту Київської області в Україні. Прихожани з вулиці Віллової у Любліні нині мають більший костел. У колишньому храмі під час недільних богослужінь не всі могли поміститися, і багато осіб стояло перед костелом, мокнучи, якщо йшов дощ або сніг. Зізнаються, що попередній костел був гарнішим, проте, на жаль, замалим. В Україну потрапив не лише сам костел, розібраний на елементи, але і його обладнання: лави, люстри, сходи та аудіоапаратура. Усе було перевезено вантажівками.

■ Румунський перевізник «Carpatair» відновить польоти сполученням «Свіднік–Рим». Перший політ заплановано на 30 березня. З аеропорту «Люблін» із летовищем у Свідніку літаки до Рима будуть відлітати двічі на тиждень. Нині зі Свідніку літають до Франкфурта-на-Майні, Гданська, Мілана, Лондона, Осло. Із травня будуть також літати до Стокгольма, а з червня плануються польоти до країн Бенілюксу. Також заплановано польоти на Схід. Натомість від польотів до Варшави, з огляду на малий пасажиропотік, відмовилися.

■ Три об'єкти в Любліні отримають «Знак європейської спадщини». Це Люблінський замок, Монастир отців домініканців та Обеліск на Литовській площі, який було встановлено для вшанування підписання Люблінської унії в 1569 р. «Знак європейської спадщини» призначений для підкреслення символічної цінності об'єктів, які відіграли значну роль в історії та культурі Європи, розбудові Європейського Союзу.

■ На екрани люблінських кінотеатрів вийшов фільм «Карт-бланш». Це драма, інспірована історією люблінського вчителя Мацея Бялка. Він приховував, що втрачає зір, оскільки боявся втратити роботу. У фільмі показано долю цього чоловіка, котрий навчав історії в ліцеї на вулиці Словічій у Любліні. Продемонстровано великий оптимізм людини, котра, незважаючи на своє нещастя, захоплюється життям, не піддається долі, іде «до кінця». Фільм надзвичайно повчальний, адже дає людині віру у власну витривалість.

■ У 2015 р. відчутно зросли штрафи водіям за перевищення швидкості. Якщо в минулому році розмір середнього штрафу становив 50 злотих, то в цьому за перевищення швидкості в населеному пункті можна сплатити навіть 1500 злотих. Ще більше заплатять злісні порушники.

■ Кафедра офтальмології Медичного університету в Любліні провела у 2014 р. 8,5 тис. операцій на очах. Як правило, вони були вдачі. Тут працюють видатні фахівці міжнародного рівня, тому не дивно, що 30–31 січня цього року в Любліні пройде Міжнародна офтальмологічна конференція за участю хірургів із багатьох країн, зокрема з США, Індії, Ізраїлю та європейських країн, наприклад Італії, Іспанії та Бельгії. Мета конференції переважно навчальна.

Адам ТОМАНЕК

Amerykańskie wojska są już w Polsce

Na poligon w Drawsku przyjechał właśnie transport kolejowy z amerykańskimi ciężkimi transporterami opancerzonymi Stryker.

Do Polski jadą też żołnierze ze stacjonującego w Bawarii w Niemczech 2. Pułku Kawalerii (2nd Cavalry Regiment). Będą oni przebywali w Polsce w ramach ćwiczeń «Stryker Detachment – 15». Ich pobyt w ramach tych ćwiczeń jest planowany do połowy roku.

W Polsce stacjonować będzie ok. 250 kawalerzystów, wraz z 16 ciężkimi transporterami. Razem z dwoma polskimi brygadami z 12 Dywizji Zmechanizowanej w Szczecinie będą realizowali zadania – jak to określa Dowództwo Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych «taktyczne i ogniowe» na poligonie w Drawsku. Jak zapowiedział gen. Lech Majewski, Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych po zakończeniu tych ćwiczeń do Polski przyjadą jeszcze w tym roku amerykańscy pancerniacy i spadochroniarze.

W marcu do Powidza przylecą zaś amerykańscy piloci. W szkoleniu lotniczym będzie uczestniczyło ok. 100 amerykańskich wojskowych, którzy będą mieli do dyspozycji ok. 6 samolotów C-130. Najprawdopodobniej wczesną wiosną Francja przyśle zaś do nas kompanię pancerną, składającej się z ok. 12 czołgów AMX-56 Leclerc.

Rzeczpospolita

Amerykańskie wojska są już w Polsce

Amerikanські війська вже у Польщі

На полігон у Дравську прибув залізничний транспорт з американськими важкими бронетранспортерами «Срайкер».

Також до Польщі їдуть солдати Другого кавалерійського полку (2nd Cavalry Regiment), що перебував у Баварії (Німеччина). Він знаходитиметься в Польщі в рамках навчань «Stryker Detachment – 15». Його присутність запланована до середини року.

У Польщі перебуватиме приблизно 250 кавалеристів разом із 16 важкими транспортерами. Як зазначає Генеральне командування Об'єднаних збройних сил, разом із двома польськими бригадами з 12-ї механізованої дивізії зі Щецина вони будуть реалізувати «тактичні та вогневі» завдання на полігоні в Дравську. За повідомленнями головнокомандувача Об'єднаних збройних сил генерала Леха Маєвського, після закінчення цих навчань до Польщі також прийдуть у цьому році американські танкісти та парашутисти.

У березні до Повідза прилетять американські пілоти. В авіаційному навчанні візьмуть участь приблизно 6 літаків «С-130». Ранньою весною Франція, ймовірно, надішле до Польщі танковий підрозділ у складі близько 12 танків «AMX-56 Leclerc».

Rzeczpospolita

Rosja wzmocni swoje siły na Krymie, w okręgu kaliningradzkim i Arktyce

– W 2015 roku główne starania Ministerstwa Obrony będą przypadać na podwyższenie możliwości bojowych sił zbrojnych (...). Szczególna uwaga udzielona zostanie ugrupowaniom na Krymie, w obwodzie kaliningradzkim i Arktyce – powiedział szef sztabu generalnego rosyjskich sił zbrojnych Walerij Gierasimow.

Nowa doktryna obronna Federacji Rosyjskiej, podpisana w grudniu przez prezydenta Władimira Putina, podkreśla potrzebę ochrony interesów Rosji w regionie Arktyki. Doktryna wymienia też rozszerzenie NATO wśród czynników zewnętrznzych zagrażających Rosji.

Polska Agencja Prasowa

Rosja wzmocni swoje siły na Krymie, w okręgu kaliningradzkim i Arktyce

Росія зміцнить свої сили в Криму, Калінінградському окрузі та Арктиці

«У 2015 р. головні зусилля Міністерства оборони будуть сфокусовані на підвищенні бойових можливостей збройних сил (...). Особлива увага приділятиметься підрозділам у Криму, Калінінградській області та Арктиці», – сказав керівник генерального штабу російських збройних сил Валерій Герасимов.

Нова оборонна доктрина Російської Федерації, підписана в грудні президентом Володимиром Путіним, підкреслює потребу охорони інтересів Росії в районі Арктики. Доктрина також називає розширення НАТО одним із зовнішніх чинників, які загрожують Росії.

Polska Agencja Prasowa

Schetyna: Trzeba być przygotowanym na atak na polskie miasta

Szef MSZ uważa, że w naszym kraju nie istnieje obecnie zagrożenie atakiem terrorystycznym, jednak trzeba być przygotowanym na taką sytuację. – Trzeba być przygotowanym na atak na Warszawę, czy każde inne miasto, polski samolot, czy polskich turystów – powiedział Schetyna.

Zdaniem szefa MSZ trudno jest zrozumieć i racjonalizować zamachy terrorystyczne. Jak podkreśla, nie można ograniczać się do prostych wypowiedzi: «Robimy wszystko». W walce z terrorystami konieczna są inwestycje, skoordynowane prace służb, współpraca międzynarodowa i uczestnictwo w NATO.

Polska będzie uczestniczyć w walce z globalnym terroryzmem, jednak nie ma możliwości, by polscy żołnierze zostali wysłano na wojnę z dżihadystami – powiedział Schetyna. – Nie ma w ogóle tematu militarnego zaangażowania Polski – dodał minister. Na tę chwilę wielka koalicja nie planuje walki z Państwem Islamskim.

www.nowiny24.pl

2014

NATOscape

Schetyna: «Потрібно бути готовими до нападів на польські міста»

Керівник МЗС вважає, що в Польщі поки не існує загроз, пов'язаних із терористичними атаками, проте треба бути готовими до такої ситуації. «Потрібно бути готовими до нападів на Варшаву чи будь-яке інше місто, польський літак або польських туристів», – заявив Гжегож Схетина.

На думку міністра, важко зрозуміти та раціоналізувати терористичні акти. Підкреслив, що не можна обмежуватися простими відповідями: «Робимо все». У боротьбі з терористами необхідні інвестиції, скоординована робота служб, міжнародна співпраця та активне членство в НАТО.

«Польща братиме участь у боротьбі з глобальним тероризмом, проте немає можливості висилати польських солдатів на війну із джихадистами», – сказав Схетина. «Взагалі немає мови про військове втручання Польщі», – додав міністр. Нині велика коаліція не планує боротьби з «Ісламською державою».

www.nowiny24.pl

Dowódca sił NATO: wznowić rozmowy z Rosją mimo walk na Ukrainie

Naczelny dowódca sił NATO w Europie chce wznowienia rozmów wojskowych z Rosją. Generał Philip Breedlove mówił o tym w Brukseli na zakończenie posiedzenia komitetu wojskowego NATO.

Zapowiedział wolę do rozmów i konieczność prowadzenia dialogu mimo działań wojennych na Wschodzie Ukrainy. Z informacji zebranych przez Sojusz wynika, że Moskwa nadal zwiększa liczebność wojsk na wschodzie Ukrainy. Sojusz zaobserwował także oznaki obecności systemów obrony przeciwlotniczej. – Sytuacja na Ukrainie nie jest dobra. Walki przybrały na sile. Widzimy, że rosyjskie wojska są coraz lepiej wyposażone, by wywierać większą presję na ukraińskie siły i przesuwają się bardziej na wschód, co jest niepokojące – powiedział naczelny dowódca sił NATO w Europie. Generał Breedlove przyznał, że nie może potwierdzić dokładnej liczby wojsk na Ukrainie.

Polskie Radio

Kerivnik sil NATO: «Треба відновити розмови з Росією, незважаючи на бої в Україні»

Головний керівник сил НАТО в Європі хоче відновити військові переговори з Росією. Генерал Філіп Брідлав говорив про це в Брюсселі під час закриття засідання військового комітету НАТО.

Він заявив про готовність до переговорів і необхідність проведення діалогу попри військові дії на сході України.

З інформації, зібраної Альянсом, випливає, що Москва надалі збільшує кількість військ на сході України. Альянс також спостерігає за ознаками присутності систем протиавіаційної оборони. «Ситуація в Україні погіршується. Збройне протистояння набрало силу. Бачимо, що російські війська щораз краще оснащені, аби здійснювати більший тиск на українські сили. Непокоїть те, що вони пересуваються більше на схід», – сказав керівник сил НАТО в Європі.

Генерал Брідлав зізнався, що не може назвати точну кількість військ в Україні.

Polskie Radio

Wielka Brytania wzmocni wschodnią flankę NATO. 1000 dodatkowych żołnierzy

Wielka Brytania skieruje w tym roku dodatkowo tysięcy żołnierzy na ćwiczenia w krajach wschodniej flanki NATO. Premier David Cameron ogłosił to po spotkaniu w Waszyngtonie z prezydentem USA, Barakiem Obamą.

Brytyjcy żołnierze pojawiają się w Polsce, Bułgarii, Niemczech i krajach bałtyckich, jako wyraz wsparcia dla krajów na wschodzie i północy NATO i sygnał dla Rosji, że sojusz jest zdeteminowany, by bronić swoich członków. Cytowani przez brytyjski «The Telegraph» amerykańscy wojskowi ostrzegają, że Rosja po ostatnich wzmocnieniach armii może być w stanie prowadzić działania na kilku frontach i zagrażać militarnie w tym samym czasie kilku sąsiadom.

Największe ćwiczenia w 2015 r., «Dragon», odbędą się we wrześniu w Polsce. Uczestniczących w nich Brytyjczyków będzie co najmniej 1000. W ćwiczeniach weźmie też udział ok. 300 brytyjskich czołgów i pojazdów opancerzonych. Także jesienią brytyjska marynarka dołączy do manewrów na Bałtyku. Podczas ubiegłorocznego szczytu w Walii, Wielka Brytania deklarowała wysłanie 2200 brytyjskich żołnierzy na ćwiczenia

do krajów Europy Środkowej i krajów bałtyckich. W rzeczywistości Londyn wysłał ok. 3000 żołnierzy.

Informacyjna Agencja Radiowa

Великобританія зміцнить східний фланг НАТО. 1000 додаткових солдатів

Великобританія в цьому році додатково направить тисячу солдатів на навчання в країні східного флангу НАТО. Прем'єр-міністр Девід Камерон заявив про це після зустрічі у Вашингтоні з президентом США Бараком Обамою.

Британські солдати з'являються в Польщі, Болгарії, Німеччині та прибалтійських країнах як знак підтримки країн на сході та півночі НАТО, а також сигнал для Росії, що Альянс готовий обороняти своїх членів. Американські військові, яких цитує «The Telegraph», застерігають, що Росія після останніх підсилення армії може вести дії на кількох фронтах і нести військову загрозу одночасно кільком сусідам.

Найбільші навчання у 2015 р., які отримали назву «Драгон», пройдуть у вересні на території Польщі. У них візьме участь щонайменше 1000 британців. У навчаннях також братимуть участь приблизно 300 британських танків і бронемашин. Восени до навчань у Балтійському морі приєднається британський флот.

Під час минулорічного саміту в Уельсі Великобританія заявила, що вишле на навчання до країн Центральної Європи та Прибалтики 2200 своїх солдатів. Насправді Лондон відправив уже приблизно 3000 солдатів.

Informacyjna Agencja Radiowa

Brzeziński: pewnego dnia Putin może zająć Rygę i Tallin

Zbigniew Brzeziński opowiedział się za przemieszczeniem amerykańskich lub europejskich wojsk do krajów bałtyckich w celu powstrzymania Rosji przed ewentualną inwazją.

W czasie przesłuchania przed Komisją Sił Zbrojnych Senatu USA Brzeziński mówił o najgorszym scenariuszu, «w którym pewnego dnia (prezydent Władimir Putin) zajmie Rygę i Tallin, co zabierze mu dosłownie jeden dzień».

Zbigniew Brzeziński wyraził również opinię, że kraje zachodnie powinny dostarczyć Ukrainie broń o charakterze «obronnym», aby uczynić rosyjską interwencję w tym kraju bardziej kosztowną, dając jednocześnie do zrozumienia, że nie ma planów włączenia Ukrainy do NATO.

Tvn24

Бжезінський: «Одного дня Путін може зайняти Ригу й Таллін»

Збігнев Бжезінський висловився за переміщення американських чи європейських сил до балтійських країн, щоб стримати Росію від можливого нападу.

Під час виступу перед комісією Збройних сил Сенату США Бжезінський розповів про найгірший сценарій, «в якому одного дня (президент Володимир Путін) займе Ригу та Таллін, на що йому знадобиться один день».

Збігнев Бжезінський також висловив думку про те, що західні держави повинні надати Україні зброю «оборонного» характеру, щоб зробити російську інтервенцію в цій державі більш затратною, даючи одночасно зрозуміти, що планів приєднання України до НАТО немає.

Tvn24

Szef NATO oskarża Rosję o zwiększenie dostaw broni dla separatystów

Sekretarz generalny NATO Jens Stoltenberg oskarżył Rosję o to, że ostatnio zwiększyła dostawy ciężkiego uzbrojenia i innego sprzętu na wschód Ukrainy. Nie wypowiedział się jednak na temat liczby żołnierzy FR.

– Nie będziemy wchodzić w konkretne liczby – oświadczył Stoltenberg, który został poproszony o skomentowanie słów prezydenta Ukrainy Petra Poroszenki.

W czasie Światowego Forum Gospodarczego w Davos powiedział on tego dnia, że na Ukrainie znajduje się ponad 9 tys. rosyjskich żołnierzy, wspieranych przez ponad 500 czołgów, stanowisk ciężkiej artylerii i transporterów opancerzonych.

PAP

Керівник НАТО звинувачує Росію у збільшенні поставок зброї для сепаратистів

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг звинуватив Росію в тому, що вона останнім часом збільшила поставки важкого озброєння та іншої техніки на схід України, проте не зробив жодних заяв щодо кількості солдатів РФ на території України.

«Не будемо називати конкретні цифри», – заявив Столтенберг, якого попросили прокоментувати слова Президента України Петра Порошенка.

Під час світового Економічного форуму в Давосі останній сказав, що в Україні знаходиться понад 9 тис. російських солдатів, у розпорядженні яких понад 500 танків, важка артилерія і бронетранспортери.

PAP

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
агент страховий	1 218	Збільшення клієнтської бази. Укладення договорів на страхування. Знання ПК. Наявність резюме обов'язкове.
архітектор	3 000	виготовлення містобудівної документації,досвід роботи з документацією
вантажник	2 000	навантаження та розвантаження сировини готової продукції (борошно). Попередньо телефонувати
верстатник дерево-обробних верстатів	1 330	робота на деревообробних верстатах, дотримання техніки безпеки, розпилювання деревини
виробник харчових напівфабрикатів	1 300	Виготовлення котлет, вареників, пельменей (розкладка їх на підноси та підготовка до заморожування)
водій автотранспортних засобів	1 250	робота на автомобілях "МАЗ".
водій автотранспортних засобів	2 000	перевезення вантажів по Україні, дотрим�ся правил дорожнього руху, правил особливостей перевезень багажу на автомобілі за різних дорожніх умов.
водій автотранспортних засобів	1 280	Робота на автомобілі "Вольво" (бензовоз), перевезення по Україні.
головний бухгалтер	2 500	Визначає, формулює, здійснює і координує організацію бухгалтерського обліку господарсько-фінансової діяльності підприємства, організація та облік звітності
Електрогазоварник	1 500	зар.плата+ відрядні, якісне з'єднання елементів металоконструкцій за допомогою електрозварювального апарату, дотримання технік безпеки.
Електрогазоварник	1 218	зварювання труб систем опалення та сантехнічних систем, виконує позовденні, горизонтальні, вертикальні шви, на автоматичних та напівавтоматичних апаратах
електрозварник на автоматичних та напів-автоматичних машинах	2 000	Зварник на напівавтоматичних машинах по ремонту автомобілів. Ремонт кузовів автомобілів, ремонт після ДТП, зварювання глушників.
Електрозварник ручного зварювання	2 593	зварювання елементів рами тролейбуса (проф.труби 40*40, 28*40), зварювання металу з використанням апаратів в середовищі вуглекислого газу).
електромеханік	1 253	Ремонт медичного електрообладнання (центрифуг, вимірювальних приладів), дрібний ремонт електропроводки. Третя група допуску (до 380 В)
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 000	Здійснення ремонту та обслуговування електроустаткування, дотримання умов його експлуатації та техніки безпеки
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 000	Здійснення ремонту, обслуговування та нагляду за роботою електроустаткування та електричних пристроїв
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 243	ремонт та обслуговування електроприладів.
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 500	робота на території України, , будівництво мостів, та інших штучних споруд, робота на висоті
електромонтер контактної мережі	2 200	ремонт та обслуговування контактнокабельної мережі (кабельних ліній)
енергетик	2 000	забезпечує безперебійну роботу, правильну експлуатацію, ремонт і модернізацію енергетичного устаткування.
Журналіст	1 600	Підготовка інформаційних матеріалів для публікації, проведення інтерв'ю, можливе стажування,вміння писати статті
інженер	1 300	контроль та організація будівельних робіт.
інженер з нормування праці	2 500	розраблює та впроваджує норми трудових витрат з різних видів робіт, що виконуються на підприємстві, знання 1С бухгалтерії
інженер з організації експлуатації та ремонту	2 000	ремонт та обслуговування обладнання, яке використовується в харчовій промисловості
інженер-програміст	1 600	програмування 1С-бухгалтерії, дрібний ремонт комп'ютерної та офісної техніки
кондитер	1 300	Виготовлення кондитерських виробів в їдальні.
Кондуктор громадського транспорту	1 480	продаж разових проїздних квитків, збір плати за проїзд, перевірка проїздних квитків та документів, що є підставою для безкоштовного проїзду

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
кравець	2 500	пошив за індивідуальним замовленням або з розподілом праці, моделей і зразків швейних виробів
кухар	1 218	Кухар на гарячі страви, салати .Повинен знати: рецептуру, технологію виготовлення страв, вимоги до їх якості, їх видачу.Робота на газовій плиті.
кухар	1 300	Приготування перших та других страв. Обслуговування відвідувачів їдальні.
кухар	1 300	приготування салатів, других страв, банкетних блюд
кухар	1 250	Помічник кухаря в барі "Агдаш". Готує страви та кулінарні вироби згідно меню закладу із застосуванням різних способів теплової кулінарної обробки.
машиніст (кочегар) котельної	1 233	розвозити тверде паливо, слідкувати за роботою котла Древомед
машиніст автовишки та автогідропідіймача	1 500	робота на території України, будівництво мостів, та інших штучних споруд.
машиніст автогрейдерів	1 300	укладання,ремонт доріг в приватному секторі,на територіях підприємств та організацій,обов'язковий досвід роботи,наявність прав грейдериста
машиніст крана (кранівник)	2 300	Керування баштовим краном на будівництві. Наявність посвідчення кранівника
машиніст холодильних установок	1 696	Машиніст холодильно-аміачних установок, забезпечення роботи , ремонт та обслуговування холодильно-аміачних установок
мельник	2 500	Обмолот сировини(зерно), вміння керувати процесом виготовлення муки. Попередньо телефонувати
Менеджер (управитель) з реклами	1 300	залучати клієнтів шляхом телефонного зв'язку, розсилкою повідомлень, організовує і проводить попередні переговори, розповсюдження реклами в ліфтах
менеджер (управитель) із збуту	2 000	організація збуту будівельних матеріалів, робота з 1С Бухгалтерією
Начальник відділу	3 000	керівник виробничо-поліграфічного відділу, організація роботи відділу, навички роботи на поліграфічному відділі
обвалювальник м'яса	1 270	Вміння розробляти туши яловичини, свинини, обвалка передніх і задніх частин туш, вирізування м'яса за допомогою різних видів ножів
оператор друкарського устаткування	1 500	робота з картоном,папером,робота на механічному обладнанні(ламінування,висічка)
офіціант	1 350	обслуговування клієнтів, розрахунок клієнтів, прибирання залу
офіціант	1 300	сервірока столів, обслуговування банкетів, виписування рахунків
пекар	1 500	Знання технології приготування тіста та випічки хлібобулочних виробів та здоби
прибиральник виробничих приміщень	1 300	Прибирання виробничих цехів підприємства(закрійного та пошивочного), 0,25 ставки
прибиральник виробничих приміщень	1 350	якісне прибирання м'ясного цеху
прибиральник службових приміщень	1 300	Дотримання санітарних норм. Миючими засобами та інвентарем забезпечують.
прибиральник службових приміщень	1 800	Прибирання службових та виробничих приміщень.Дотримання санітарних норм.
прибиральник території	1 218	прибирання території заводу
програміст системний	1 350	Знання рhp, регулятор рhp, вміння користуватись пошуковими системами
продавець продовольчих товарів	1 300	викладка товару в магазині виставлення ціників перевірка термінів реалізації товару
продавець продовольчих товарів	1 400	Обслуговування стелажів з товарами, виставлення товарів на полиці, контроль термінів придатності, контроль наявності ціників
продавець продовольчих товарів	1 300	Повинен виконувати обов'язки: викладка товарів на полиці, зважування вагового товару, заміна ціників, контроль термінів зберігання продукції, консультування покупців
продавець продовольчих товарів	1 300	приймання товарів, вміння користуватися касовим апаратом

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
продавець продовольчих товарів	1 250	Обслуговування стелажів з товарами, виставлення товарів на полиці, контроль термінів придатності, контроль наявності ціників
Продавець-консультант	1 500	консультації по продажу теплотехніки та промислових товарів.
Продавець-консультант	1 300	Вміння і навички продавця, вести розрахунок і складання накладних (прихід-розхід), відповідальність.
слюсар будівельний	1 400	зар.плата+ відрядні, Виконання на будівельному майданчику особливо складні роботи з виготовлення та ремонту устаткування і пристроїв, ремонту механізмів, машин і двигунів.
слюсар з ремонту лісозаготівельного устаткування	1 300	заточування пил, дотримання техніки безпеки
слюсар з ремонту рухомого складу	2 018	ремонт рухомого складу - тролейбусів
слюсар-електрик з ремонту електроустаткування	1 690	плановий і поточний ремонт кабельної мережі, електроустаткування тролейбуса
слюсар-сантехнік	1 243	обслуговування систем тепlopостачання,водопостачання,каналізації,водовідведення.
Технолог-дослідник (видавничо-поліграфічне виробництво)	3 000	контроль над усіма виробничими процесами, технологія виробництва плакатів, знання технологічних процесів
чистильник	2 232	технічне обслуговування і ремонт димових та вентиляційних каналів
швачка	1 700	виконувати пошиття одягу в ательє,необхідно б мати початкові знання закрійника,модельєра
швачка	1 250	знання процесу пошиття виробу від початку до кінця
швачка	1 300	Поопераційне пошиття чоловічого одягу робота на одноколковій машині човникового стібка "Yuki 5926"
швачка	1 710	Пошиття жіночого одягу
швачка	1 250	майстер з ремонту та пошиття тентів на автомобілі вантажні та напівпричепи
штампувальник (холодноштампувальні роботи)	2 000	Виконання холодного штампування деталей з металу, перевірка виготовлених деталей, керування механізмами пресу
механік-налагоджувальник	2 000	Забезпечення виконання в зазначені строки завдань з обсягу виробництва продукції (макарони), вживання заходів щодо усунення несправностей та аварій.
Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій	1 500	робота на території України, будівництво мостів, та інших штучних споруд
монтувальник шин	1 500	шиномонтажник вантажних автомобілів та тракторів, ремонт камер, бортуння. Попередньо телефонувати
муляр	1 950	Кладка стін з одночасним облицюванням, улаштуванням перегородок з цегли, встановлення віконних та дверних балконних коробок і блоків
налагоджувальник устаткування у виробництві стінових та в'язучих матеріалів	2 000	наладка, ремонт технологічного устаткування в відділенні формовки цегли-сирцю
обвалювальник м'яса	1 270	Вміння розробляти туши яловичини, свинини, обвалка передніх і задніх частин туш, вирізування м'яса за допомогою різних видів ножів
обвалювальник м'яса	2 000	Обвалювання туш і частин туш , розділка туш,півтуш, четвертин на частини для обвалювання м'яса, підготовка товару до продаж, пакування, маркування
оброблювач риби	1 310	Переробка риби, виготовлення продукції з риби.
оператор верстатів з програмним керуванням	2 250	внесення даних в ПК (виготовлення деталей з металу); принципи роботи механізмів та деталей.Дотримання технологічної та трудової дисципліни, правил внутрішнього трудового розпорядку
оператор верстатів з програмним керуванням	1 220	знання з обслуговування верстатів з числовим програмним керуванням, вміння читати креслення

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

STUDIUM EUROPY WSCHODNIEJ UW ogłasza Jubileuszowy XV-ty doroczny konkurs na

STYPENDIA WSCHODNIE

25 stypendiów dla kandydatów z: Europy Wschodniej, Bałkanów, Kaukazu i Azji Środkowej

Stypendia będą przeznaczone na odbycie 2-letnich, magisterskich «Studiów Wschodnich UW» w okresie 2015-2017. Studium gościło dotąd ponad 300 stypendystów tego programu z ponad 25 krajów.

Dwuletnie studia magisterskie, kształcące w 6 specjalizacjach, przygotowują dobrze wykształconych specjalistów «od spraw wschodnich». Studia Wschodnie zostały uroczystie otwarte w 1998 r. przez Premiera RP, Jerzego Buzka. W 2000 r. zostały otwarte Podyplomowe Studia Wschodnie. Od 2012 r. prowadzone są również także 3-letnie Licencjackie Studia Wschodnie.

Studium jest ponadto realizatorem innych programów: Program Stypendialny Rządu RP im. K. Kalinowskiego, Program Stypendialny Rządu RP dla Młodych Naukowców, Nagroda im. Lwa Sapiehy, Nagroda im. Iwana Wyhowskiego, Wschodnia Szkoła Letnia, Wschodnia Szkoła Zimowa, Program Stypendialny im. Lane'a Kirklanda (w Warszawie), Szkoła Polsko-Białoruska, Szkoła Polsko-Rosyjska i Stypendium im. Krzysztofa Skubiszewskiego.

I. KANDYDACI

1. KANDYDACI mogą pochodzić ze wszystkich krajów Europy Wschodniej, Bałkanów, Kaukazu i Azji Środkowej. Dla kandydatów z Rosji, kraju nie będącego oficjalnym beneficjentem programu polskiej współpracy rozwojowej, studia odbywają się na zasadzie odpłatności.

2. PREFEROWANE będą kandydatury osób mogących już wykazać się osiągnięciami naukowymi lub aktywnością organizacyjną, których dotychczasowe działania i osiągnięcia dają szansę wykorzystania zdobytej specjalizacji w ich własnych krajach w różnych dziedzinach życia naukowego lub publicznego.

II. WARUNKI STYPENDIUM

1. STUDIA trwają 2 lata (4 semestry), stypendium będzie wypłacane w roku akademickim przez 9 miesięcy. Po spełnieniu warunków, możliwe będzie przedłużenie stypendium maksymalnie o 1 miesiąc na II roku studiów, zwłaszcza jeśli wymaga tego dokończenie pracy magisterskiej.

2. PROGRAM studiów obejmuje zagadnienia historii i współczesności Europy Środkowo-Wschodniej, Rosji i całego obszaru postkomunistycznego, skupia się na historii, sprawach narodowościowych i politologicznych, ale zawiera także elementy historii, sztuki, literatury, kultury, socjologii, geografii, demografii, prawa, ekonomii i in.

Program obejmuje także naukę 1 języka regionalnego.

3. STUDIA prowadzone są w sześciu specjalnościach:

- a) Europa Wschodnia
- b) Europa Środkowa
- c) Bałkany
- d) Rosja
- e) Kaukaz
- f) Azja Środkowa

4. W RAMACH «Studiów Wschodnich» prowadzą zajęcia wykładowcy polscy (kadra Studium Europy Wschodniej) oraz grono wykładowców gościnnych: krajowych i zagranicznych, w tym visiting professor w ramach katedry «Fulbright Distinguished Chair in East European Studies», przy Studium Europy Wschodniej.

5. ZAKRES STYPENDIUM:

- a. Zwolnienie z opłat dla cudzoziemców za studia na UW (3 tys. € rocznie),
 - b. Stypendium socjalne dla stypendystów zagranicznych posiadających dyplomy ukończenia pełnych studiów wyższych (1350 zł/mies.),
 - c. Kurs języka polskiego (1 lub 2 semestry),
 - d. Kurs języka regionalnego (4 semestry),
 - e. Opłata części kosztów objazdu naukowego (na I roku studiów).
6. WARUNKIEM korzystania ze stypendium jest spełnienie wymagań przewidzianych zasadami Stypendium i programem studiów oraz przygotowanie pisemnej końcowej pracy magisterskiej w języku polskim.
7. W RAZIE niespełnienia warunków stypendium, bądź braku postępów w studiach, stypendium może być przerwane.

III. WYMAGANIA

1. UKOŃCZONE pełne studia wyższe II stopnia – magisterskie lub równorzędne (dyplom magistra lub specjalisty), najlepiej humanistyczne; pożądana praca naukowa, bądź doświadczenia organizacyjne i praktyka z zakresu za-interesowań «Studiów Wschodnich».

2. WIEK do 30 lat.

3. OGÓLNA znajomość problematyki Europy Wschodniej, Europy Środkowej, Rosji, Azji Środkowej i Kaukazu, zwłaszcza okresu XX w. i zagadnień współczesności, szczególnie po II wojnie światowej, a zwłaszcza po 1991 r.

4. POZYTYWNY wynik pisemnego testu wiedzy ogólnej (zakres zagadnień wg pkt.3) oraz rozmowy kwalifikacyjnej (zob. V-3).

5. ZNAJOMOŚĆ języka polskiego oraz języka angielskiego i rosyjskiego na poziomie pozwalającym na rozumienie wykładów i korzystanie z literatury.

IV. DOKUMENTY

1. KOPIA dyplomu ukończenia pełnych studiów wyższych (zob. III-1).

2. Wypełniony dokładnie kwestionariusz kandydata «Studiów Wschodnich» (dostępny na stronie www.studium.uw.edu.pl).

3. ZWIĘZŁY (do 2 stron) – list w języku polskim motywujący ubieganie się o Stypendium, zawierający plany związane z ukończeniem «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego, ze wskazaniem specjalizacji Studiów, którą chciałby kandydat studiować (wg wykazu specjalizacji, zob. II-3).

4. CURRICULUM VITAE (w jęz. angielskim) pisane w porządku od najnowszych wydarzeń, wraz z fotografią.

5. LISTA wszystkich publikacji zawodowych – dla osób

pracujących naukowo lub wykaz prac, osiągnięć, projektów – dla osób spoza nauki.

6. ŚWIADECTWA, egzaminy informujące o ew. znajomości języka polskiego.

7. EWENTUALNIE inne dane, dokumenty lub informacje mogące – zdaniem kandydata – pomóc komisji we właściwej ocenie jego kandydatury.

V. APLIKACJE

1. KOMPLET dokumentów należy nadesłać e-mailem najdalej do 15 marca 2015 r. na adres stypendia.studium@uw.edu.pl

2. DO DNIA 15 kwietnia 2015 r. Komisja Kwalifikacyjna Studium Europy Wschodniej rozstrzygnie I etap konkursu i wyznaczy uczestników II-go i III-go etapu Konkursu; obie grupy zostaną niezwłocznie powiadomione o wynikach pocztą elektroniczną.

3. UCZESTNICY kolejnych etapów konkursu: II-go (test pisemny) i III-go (rozmowa kwalifikacyjna) wypełnią dalsze wymagania kwalifikacyjne przed członkami Komisji, bądź jej pełnomocnikami w okresie 1 maja – 15 czerwca 2015 r. Kwalifikacje odbędą się na terenie placówek dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyjątkowych wypadkach w Polsce. Szczegółowy harmonogram zostanie ogłoszony.

4. OSTATECZNE decyzje na podstawie wyników kwalifikacji Komisja podejmie do 1 lipca 2015 r. i ogłosi listę zakwalifikowanych stypendystów XIV-go Konkursu Stypendialnego «Studiów Wschodnich».

5. Kandydaci ze słabszą znajomością języka polskiego, którzy wszakże osiągną na egzaminie b. dobre wyniki merytoryczne – będą mieli obowiązek samodzielnej nauki języka jako zakwalifikowani warunkowo. Zostaną następnie zaproszeni na egzamin poprawkowy na początku września.

VI. STUDIA

1. ZAJĘCIA studiów rozpoczną się 1 września 2015 r. kursem adaptacyjnym do «Studiów Wschodnich» UW.

2. STYPENDYŚCI zagraniczni będą korzystać z przerw, ferii i wakacji, jak studenci polscy.

3. STYPENDYSTA, który wypełni wszystkie wymagania programowe, zaliczy poszczególne semestry oraz przedstawi i obroni pracę końcową - otrzyma dyplom ukończenia 2-letnich, uzupełniających, magisterskich «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego.

4. DYPLOM ów jest pełnoprawnym dokumentem ukończenia studiów wyższych w Polsce, uznawanym według właściwych przepisów w innych krajach Unii Europejskiej.

English version please see on our web-site: www.studium.uw.edu.pl

Projekt jest współfinansowany w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych w 2015 r.

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

